

3^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΣΥΡΟΥ

Αξιολόγηση Σχολικής μονάδας

Παιδαγωγική και Μαθησιακή Λειτουργία
Σχέσεις μεταξύ μαθητών/τριών

Καλλιέργεια κλίματος αλληλοσεβασμού και εμπιστοσύνης

Σεβασμός της διαφορετικότητας

Αποτελέσματα Έρευνας

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2025 - 2026

Σεμιτέκολος Νικόλαος
ΠΕ 83 Τεχνολόγος

Στο σύγχρονο, πολυπολιτισμικό εκπαιδευτικό περιβάλλον, η διαφορετικότητα αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της σχολικής πραγματικότητας, περιλαμβάνοντας διαφορές στην εθνικότητα, τη γλώσσα, τις ικανότητες το κοινωνικό υπόβαθρο το φύλο, τον σεξουαλικό προσανατολισμό κ.α. Στην εκπαίδευση, η **διαφορετικότητα** ορίζεται ως το σύνολο των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών που καθιστούν κάθε μαθητή μοναδικό. Δεν αναφέρεται μόνο στις εμφανείς διαφορές, αλλά σε ένα ευρύ φάσμα ατομικών και συλλογικών ταυτοτήτων. Ουσιαστικά, ορισμός της διαφορετικότητας στο σχολείο σημαίνει

«όλοι ίδιοι, όλοι διαφορετικοί»:

όλοι οι μαθητές έχουν ίσα δικαιώματα στην εκπαίδευση, παρά τις ατομικές τους διαφορές. Αρκετά στοιχεία δείχνουν ότι το ποσοστό των μαθητών από διαφορετικά πολιτισμικά περιβάλλοντα στην εκπαίδευση έχει αυξηθεί κατά ένα μεγάλο ποσοστό συγκριτικά με παλαιότερα. Η εθνική ομοιογένεια δεν υπάρχει και η διαφορετικότητα στη σχολική τάξη στις μέρες μας αποτελεί γεγονός.

Η φοίτηση στο **Γυμνάσιο** συμπίπτει με τη μεταβατική φάση της εφηβείας, μια περίοδο κατά την οποία οι μαθητές διαμορφώνουν την ταυτότητά τους και αναζητούν την αποδοχή μέσα στις σχολικές ομάδες. Σε αυτό το πλαίσιο, η **διαφορετικότητα** —είτε εκφράζεται μέσα από τις μαθησιακές ιδιαιτερότητες, την πολιτισμική κληρονομιά, την εμφάνιση ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό— αποκτά μια σύνθετη διάσταση. Ενώ η πολυμορφία της σχολικής τάξης προσφέρει τη βάση για την ανάπτυξη της ενσυναίσθησης, συχνά γίνεται αφορμή για φαινόμενα περιθωριοποίησης ή σχολικού εκφοβισμού.

Κύριες Μορφές διαφορετικότητας στο Σχολικό Πλαίσιο:

1. **Πολιτισμική & Εθνοτική:** Μαθητές με διαφορετική εθνική καταγωγή, παραδόσεις ή θρησκευτικές πεποιθήσεις.
2. **Γλωσσική:** Ύπαρξη διγλωσσων ή πολύγλωσσων μαθητών που φέρουν διαφορετικές μητρικές γλώσσες.

3. **Μαθησιακή:** Διαφορετικοί ρυθμοί μάθησης, ταλέντα, καθώς και σωματικές ή νοητικές αναπηρίες.
4. **Κοινωνική:** Διαφορές που προκύπτουν από το οικογενειακό και οικονομικό περιβάλλον των παιδιών.

Όλες οι μορφές διαφορετικότητας δεν είναι εξίσου ορατές. Η ορατή διαφορετικότητα αφορά το φαινόμενο της διαρκούς διαφοροποίησης του ατόμου που είναι εμφανώς διαφορετικό όσον αφορά τη σωματική του κατασκευή. Αυτή η ορατή διαφορετικότητα αποτελεί ένα καθημερινό εμπόδιο στο άτομο να ενταχθεί στο κοινωνικό σύνολο. Η μη ορατή διαφορετικότητα είναι και αυτή μια δυσκολία όπου το άτομο δεν στιγματίζεται ούτε περιθωριοποιείται αφού το πρόβλημα δεν είναι εμφανές. Το άτομο όμως βιώνει από μόνο του τη διαφορετικότητά του, δημιουργώντας μεγάλη πίεση να είναι σαν τους άλλους. Για παράδειγμα ο σεξουαλικός προσανατολισμός είναι μια μη ορατή μορφή διαφορετικότητας στην τάξη. Άρα η ευαισθητοποίηση πρέπει να αφορά όχι μόνο τη διαφορά στο χρώμα του δέρματος – κάτι που είναι εμφανές – αλλά και σε μη ορατές διαφορές.

Πρέπει να τονίσουμε ότι όσο πιο μικρά είναι τα παιδιά τόσο μεγαλύτερη είναι η αποδοχή της διαφορετικότητας. Όσο όμως μεγαλώνουν η κατάσταση αυτή διαφοροποιείται. Ο λόγος είναι ότι έρχονται οι αντιλήψεις των ενηλίκων να αλλάζουν την πραγματικότητα αυτή και έτσι αρχίζει να υπάρχει μια διάκριση από τα παιδιά. Κανένα παιδί δεν έχει πρόβλημα με το διαφορετικό. Οι ενήλικες όμως τους δημιουργούν την αντίληψη αυτή.

Η παρούσα έρευνα διερευνά πώς οι έφηβοι αντιλαμβάνονται την έννοια του «**διαφορετικού**» στην καθημερινή σχολική ζωή και εξετάζει τον ρόλο των εκπαιδευτικών στη δημιουργία ενός **ασφαλούς και συμπεριληπτικού περιβάλλοντος**. Στόχος είναι να αναδειχθούν οι πρακτικές εκείνες που προάγουν τον αμοιβαίο σεβασμό, διασφαλίζοντας ότι κάθε μαθητής αισθάνεται ορατός και ισότιμος μέσα στη σχολική κοινότητα.

Από την παρούσα έρευνα πρέπει να μπορέσουμε να καταλάβουμε πόσο σημαντική είναι η αποδοχή της διαφορετικότητας, να συνειδητοποιήσουμε

και να εφαρμόσουμε στην καθημερινότητά μας όσα υπαγορεύει το πρώτο άρθρο της Οικουμενικής Διακήρυξης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου:

Όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ελεύθεροι και ίσοι στην αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα. Είναι προικισμένοι με λογική και συνείδηση, και οφείλουν να συμπεριφέρονται μεταξύ τους με πνεύμα αδελφοσύνης.

Μέσα από αυτή την έρευνα θα προσπαθήσουμε να προσεγγίσουμε αυτά τα θέματα για να μην παραμείνουμε αδρανείς σε κανένα είδος αδικίας, προκατάληψης και βίας απέναντι στο διαφορετικό.

«Διαφορετικότητα είναι το μόνο πράγμα που έχουμε όλοι κοινό».

Σημείωση: Τα ποσοστά των απαντήσεων είναι στρογγυλοποιημένα χωρίς κανένα δεκαδικό ψηφίο, αυτός είναι και ο λόγος όπου σε κάποιες απαντήσεις υπάρχει μια μικρή απόκλιση από το (100%)

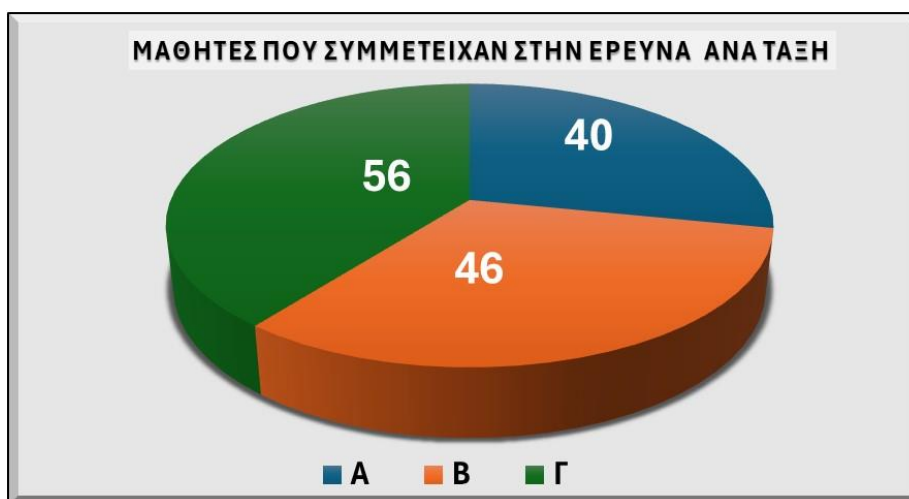
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ – ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Στην έρευνα συμμετείχε το σύνολο σχεδόν των μαθητών του σχολείου μας, 142 μαθητές, όπου τα 71 είναι «**αγόρια**» (50%) και τα 71 είναι «**κορίτσια**» (50%), όπως φαίνεται στα παρακάτω διαγράμματα.

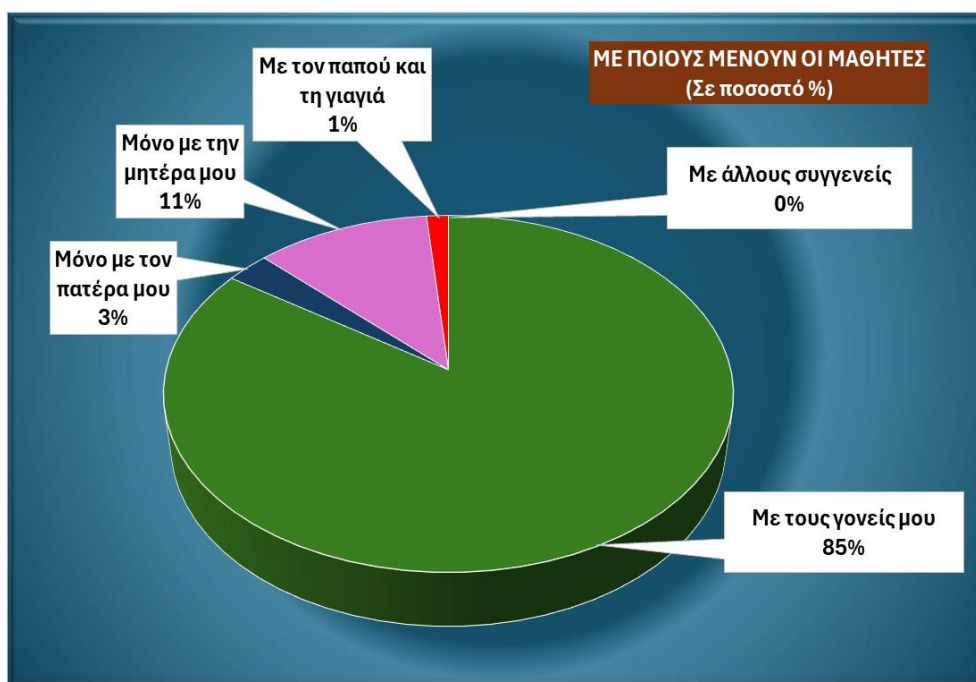
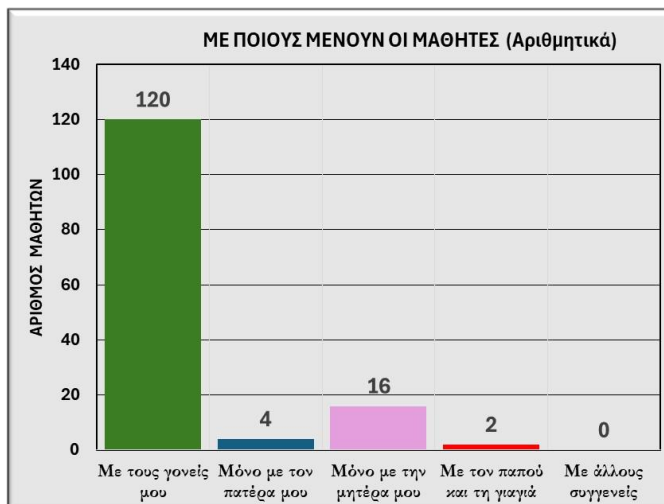

Το σύνολο των 142 μαθητών κατανέμεται σε 40 μαθητές (28%) στην «**πρώτη**» τάξη, 46 μαθητές (32%) στη «**Δευτέρα**» τάξη και 56 μαθητές (39%) στη «**Τρίτη**» τάξη.

Το σχολείο μας συσσεγάζεται τις πρωινές ώρες μαζί με το 1^ο Γυμνάσιο (Πειραματικό) και το ΕΕΕΕΚ Σύρου. Επίσης μοιράζετε τις πρωινές ώρες τον ίδιο σχεδόν προαύλιο χώρο μαζί με το 1^ο Γυμνάσιο Σύρου (Πειραματικό), 2^ο Γυμνάσιο Σύρου και το ΕΕΕΕΚ Σύρου.

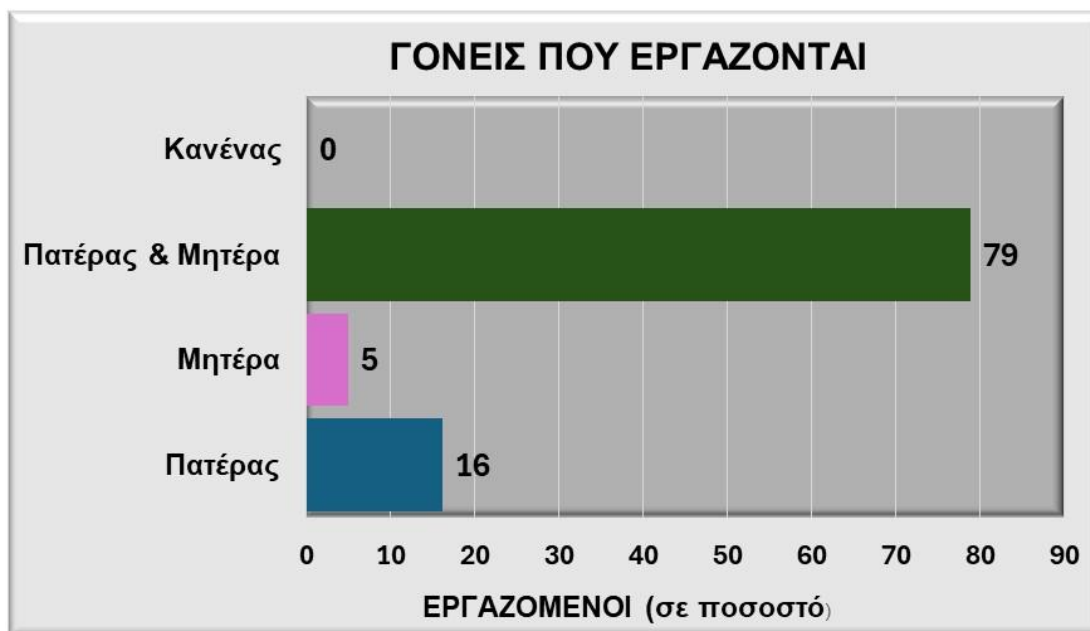
Από τους 142 μαθητές οι 120 ποσοστό (85%) «μένουν με τους γονείς τους», οι 4 μαθητές (3%) μένουν με τον «πατέρα» τους, οι 16 μαθητές (11%) μένουν με την «μητέρα» τους ενώ 2 μαθητές , ποσοστό (1%) μένουν με τον «παππού και τη γιαγιά»

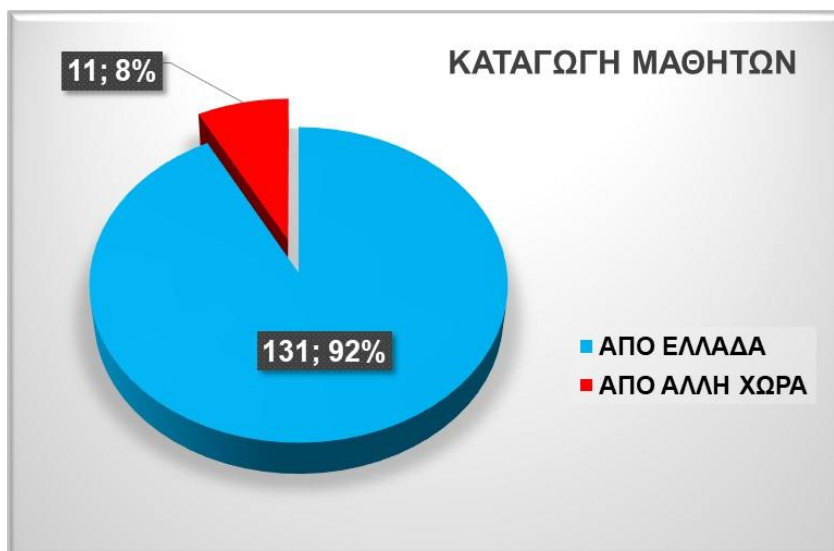
Από τους 142 ερωτηθέντες μαθητές οι 20 (14%) δεν έχουν «κανέναν» αδελφό/η, οι 98 μαθητές, ποσοστό (69%) έχουν «έναν/μία» αδελφό/ή, 17 μαθητές έχουν «δύο» αδέρφια (12%), ενώ οι 7 μαθητές έχουν «τρία ή περισσότερα» αδέρφια (5%).

Σε σχέση με τις επαγγελματικές δραστηριότητες των γονέων και κηδεμόνων, από τους 142 ερωτηθέντες μαθητές έχουμε 112 μαθητές (79%) όπου εργάζονται και οι «**δύο**» γονείς, 7 μαθητές (5%) όπου εργάζεται μόνο η «**Μητέρα**» και 23 μαθητές (16%) όπου εργάζεται μόνο ο «**Πατέρας**». Σύμφωνα με τις απαντήσεις των μαθητών βλέπουμε ότι δεν έχουμε μαθητές με άνεργους γονείς (0%)

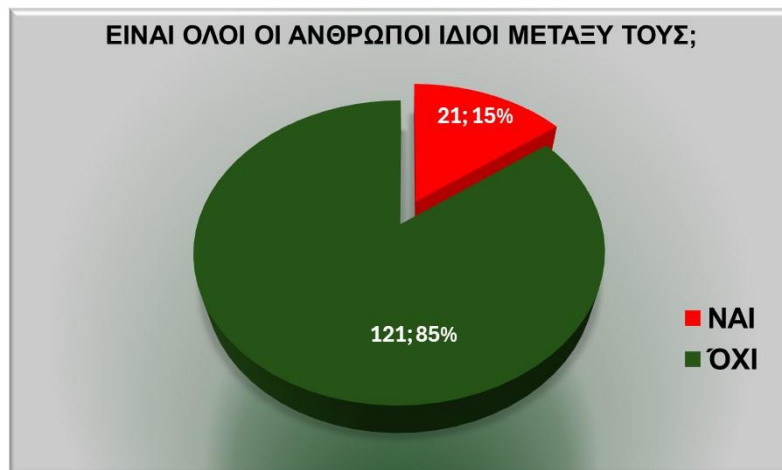
Από τους μαθητές που συμμετείχαν στην έρευνα οι 131 κατάγονται από την «**Ελλάδα**» (92%) και 11 μαθητές (8%) κατάγονται από «**άλλη χώρα**».

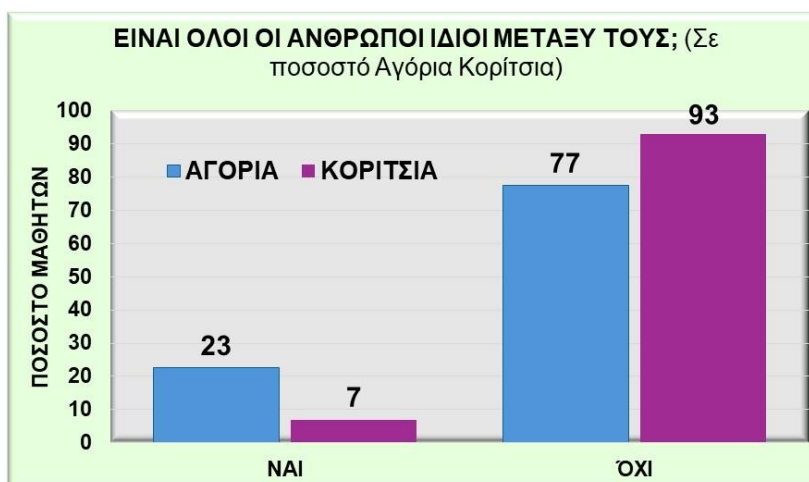
Ερώτηση 6. «Είναι όλοι οι άνθρωποι ίδιοι μεταξύ τους;»

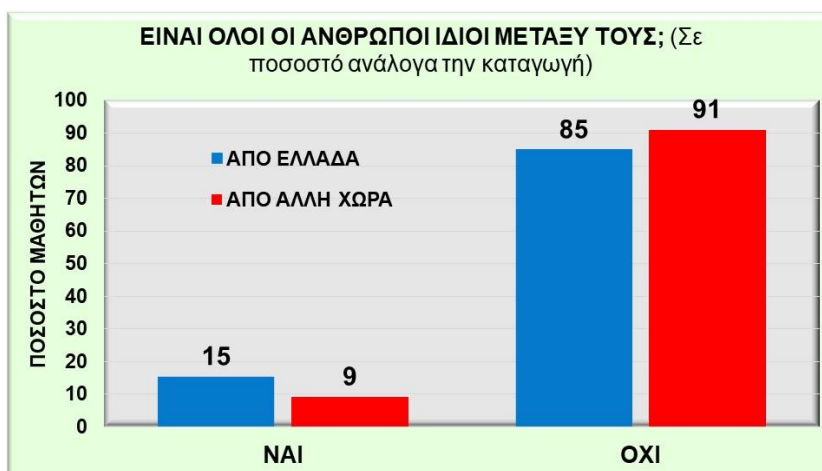
Στην ερώτηση: «*Είναι όλοι οι άνθρωποι ίδιοι μεταξύ τους;*» οι μαθητές σε ποσοστό 15% απάντησαν «**Ναι**» ενώ σε ποσοστό 85% απάντησαν «**Όχι**».

Αν δούμε τις απαντήσεις των μαθητών ανάλογα με το φύλο τους θα δούμε ότι τα **αγόρια** απάντησαν «**Ναι**» σε μεγαλύτερο ποσοστό σε σχέση με τα Κορίτσια (23% και (7%) αντίστοιχα. Ενώ «**Όχι**» απάντησε το (77%) των **αγοριών** και το (93%) των **κοριτσιών**.

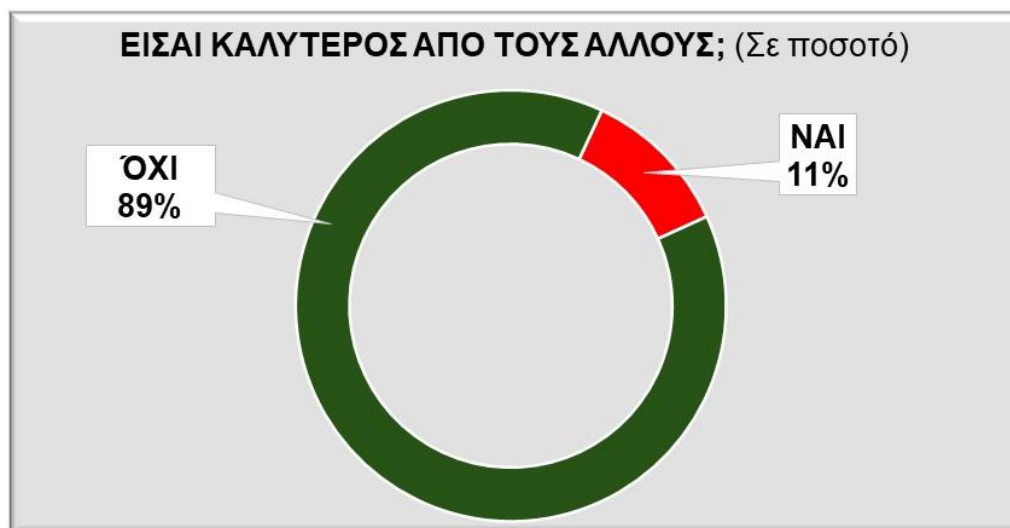

Στην ίδια ερώτηση βλέπουμε ότι οι Έλληνες απάντησαν «**Ναι**» σε μεγαλύτερο ποσοστό (15%) σε σχέση με το (9%) των μαθητών από **άλλη χώρα**, ενώ «**Όχι**» απάντησε το (85%) των **Ελλήνων** μαθητών και (91%) των μαθητών από **άλλη χώρα**.

Ερώτηση 7. «Είσαι καλύτερος από τους άλλους;»

Στην ερώτηση: «**Είσαι καλύτερος από τους άλλους**» Οι μαθητές σε ποσοστό (11%) απάντησαν «**Ναι**» και σε ποσοστό (89%) απάντησαν «**Όχι**»

Αν αναλύσουμε τα αποτελέσματα ανάλογα με το φύλο των μαθητών βλέπουμε ότι τα Αγόρια απάντησαν «**Ναι**» σε ποσοστό (15%) ενώ τα Κορίτσια (7%). Το ποσοστό των Αγοριών είναι διπλάσιο σε σχέση με το ποσοστό των Κοριτσιών.

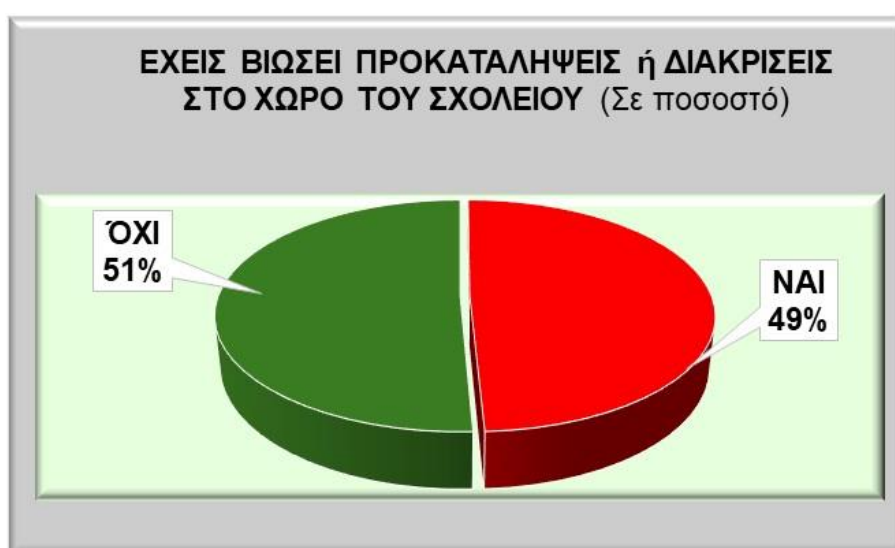

Αναλύοντας τα αποτελέσματα στην παραπάνω ερώτηση ανά χώρα καταγωγής βλέπουμε ότι οι μαθητές που είναι από άλλη χώρα καταγωγής σε ποσοστό (18%) θεωρούν ότι είναι «καλύτεροι από τους άλλους» σε σχέση με τους μαθητές της χώρας μας (11%).

Ερώτηση 8. «Έχεις παρατηρήσει ή βιώσει ποτέ προκατάληψη, διακρίσεις ή αποκλειστική συμπεριφορά εντός του σχολείου;»

Στην ερώτηση «Έχεις παρατηρήσει ή βιώσει ποτέ προκατάληψη, διάκριση ή αποκλειστική συμπεριφορά εντός του σχολείου;» παρατηρούμε ότι τα ποσοστά είναι σχεδόν ίδια «Όχι» (51%) και «Ναι» (49%). Το ποσοστό (49%) θεωρώ ότι είναι πολύ υψηλό για ένα σχολείο αν θέλουμε να μην υπάρχουν διακρίσεις και να υπάρχει σεβαστός της διαφορετικότητας.

Αναλύοντας τα αποτελέσματα σε σχέση με το φύλο των μαθητών βλέπουμε ότι τα Κορίτσια σε μεγαλύτερο ποσοστό (52%) απάντησαν «**Ναι**» σε σχέση με τα Αγόρια που απάντησαν σε ποσοστό (46%).

Σε σχέση με την καταγωγή των μαθητών βλέπουμε ότι οι μαθητές που κατάγονται από άλλη χώρα «έχουν βιώσει προκατάληψη ή διάκριση» σε μικρότερο ποσοστό (36%) σε σχέση με τους Έλληνες μαθητές (50%)

Ερώτηση 9. «Το περιβάλλον του σχολείου σου είναι χώρος Ιδεών, Απόψεων και Πεποιθήσεων χωρίς φόβο αρνητικών συνεπειών;»

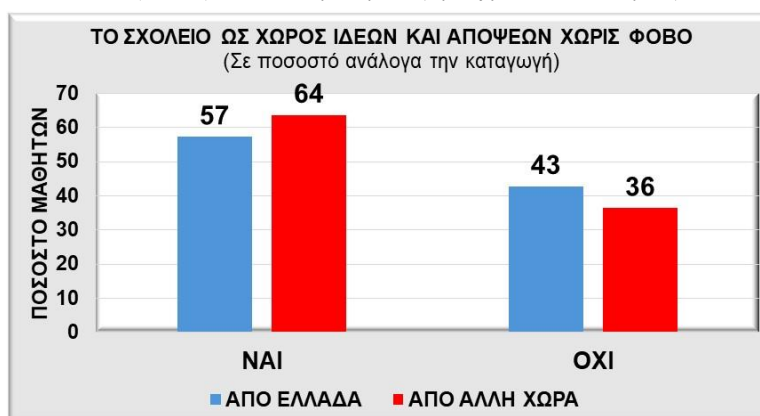
Στην ερώτηση: «Το περιβάλλον του σχολείου σου είναι χώρος ιδεών, απόψεων και πεποιθήσεων χωρίς φόβο αρνητικών συνεπειών;» οι μαθητές σε ποσοστό (58%) απάντησαν «Ναι» και (42%) απάντησαν «Όχι». Αν θέλουμε ένα ανοιχτό σχολείο μέσα στο οποίο θα πρέπει να ακούγονται και να είναι σεβαστές όλες οι απόψεις τότε τα παραπάνω ποσοστά θα πρέπει να μας βάλουν σε σκέψεις.

Σε σχέση με το φύλο των μαθητών βλέπουμε ότι σε μεγαλύτερο ποσοστό (62%) τα Αγόρια απάντησαν «Ναι» σε σχέση με τα Κορίτσια (54%).

Σε σχέση με την χώρα καταγωγής βλέπουμε ότι οι μαθητές από άλλη χώρα απάντησαν «Ναι» σε μεγαλύτερο ποσοστό (64%), αλλά με μικρή σχετικά διαφορά, σε σχέση με τους Έλληνες μαθητές (57%). Αν συνδυάσουμε τις απαντήσεις στις ερωτήσεις 8 και 9 βλέπουμε ότι οι μαθητές από άλλη χώρα έχουν θετικότερη στάση απέναντι σε θέματα προκαταλήψεων και ελευθερίας απόψεων και ιδεών στο σχολείο μας σε σχέση με τους Έλληνες μαθητές.

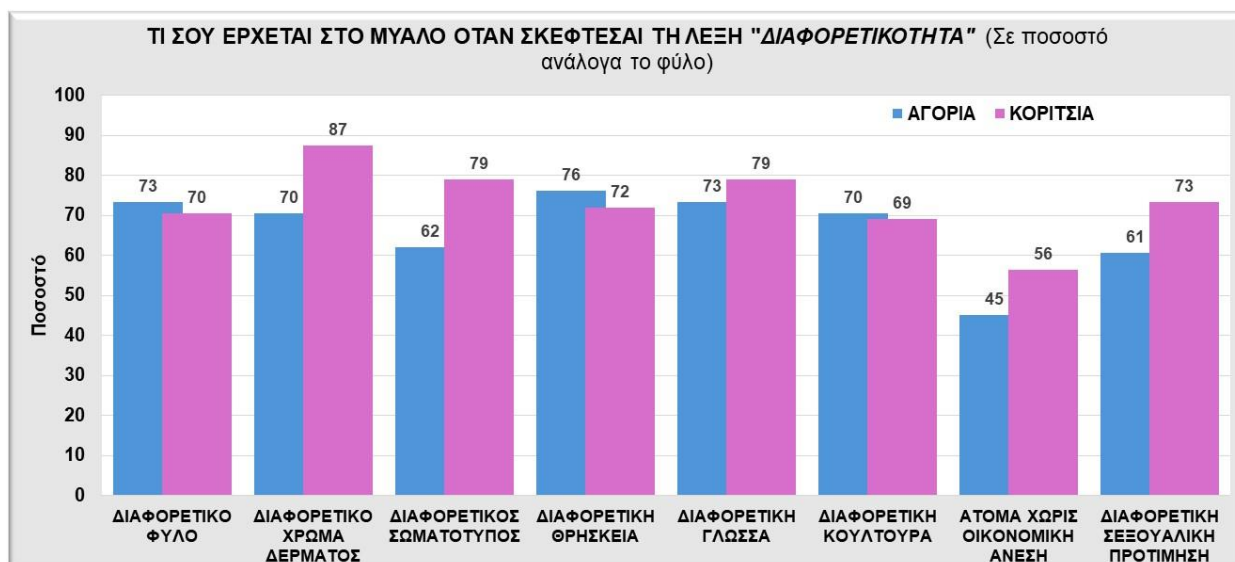

Ερώτηση 10. «Τί σου έρχεται στο μυαλό όταν σκέφτεσαι τη λέξη «Διαφορετικότητα»;»

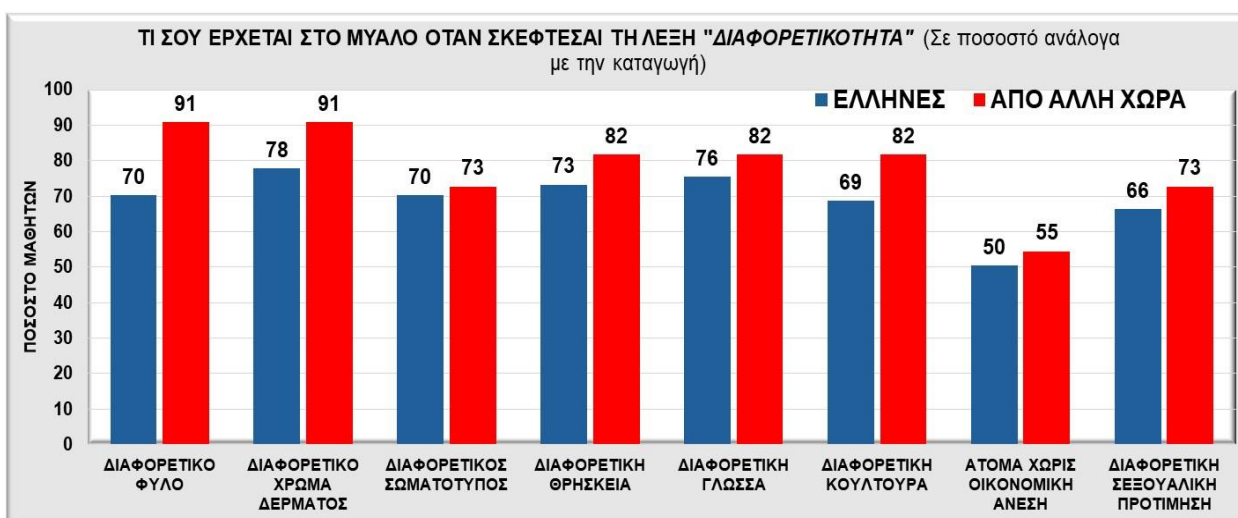

Αναλύοντας τα δεδομένα από την αξιολόγηση των ερωτηματολογίων στην ερώτηση: «Τί σου έρχεται στο μυαλό όταν σκέφτεσαι τη λέξη *Διαφορετικότητα*,» Οι μαθητές έδωσαν την ίδια απάντηση σε ίδιο σχεδόν ποσοστό εκτός από την περίπτωση της Οικονομικής άνεσης, και της διαφορετικής σεξουαλικής προτίμησης. Βλέπουμε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό (79%) συγκεντρώνει η επιλογή «*Διαφορετικό χρώμα*» και στη συνέχεια « *Διαφορετική Γλώσσα*» (76%), ενώ με πολύ μικρή διαφορά στο ποσοστό ακολουθούν η «*Διαφορετική Θρησκεία*» (74%), το «*Φύλο των μαθητών*» (72%), και με ίδιο ποσοστό (70%) «*Διαφορά στο Σωματότυπο*» και « *Διαφορετική Κουλτούρα*». Η «*διαφορετική Σεξουαλική Προτίμηση*» συγκεντρώνει το ποσοστό (67%) και τελευταίο σε επιλογή είναι η «*Οικονομική άνεση*» σε ποσοστό (51%). Οι μαθητές σε ποσοστό (45%) απάντησαν «*Όλα τα παραπάνω*».

Σε σχέση με το φύλο των μαθητών τα *αγόρια* θεωρούν ότι διαφορετικότητα κατά σειρά σημαντικότητας είναι η *Θρησκεία* (76%), δεύτερο σε ποσοστό είναι το *Φύλο των μαθητών* και η *Διαφορετική Γλώσσα* (73%), ενώ τρίτο κατά σειρά και σε ίδιο ποσοστό αγοριών (70%) είναι η *Διαφορετική Κουλτούρα* και το *Διαφορετικό Χρώμα Δέρματος*, ενώ σε ποσοστό (61%) θεωρούν τη *Σεξουαλική Προτίμηση*. Όσον αφορά τις απαντήσεις που έδωσαν τα κορίτσια σε σχέση με το τί είναι διαφορετικότητα το μεγαλύτερο ποσοστό των *κοριτσιών* (87%) απάντησε το *Χρώμα του Δέρματος*, δεύτερη σε ποσοστό κοριτσιών (79%) *Διαφορετικός Σωματότυπος* και η *Διαφορετική Γλώσσα* και τρίτο η *Σεξουαλική προτίμηση* (73%). Όλα τα παραπάνω απάντησε το (41%) των *αγοριών* και το (49%) των *κοριτσιών*.

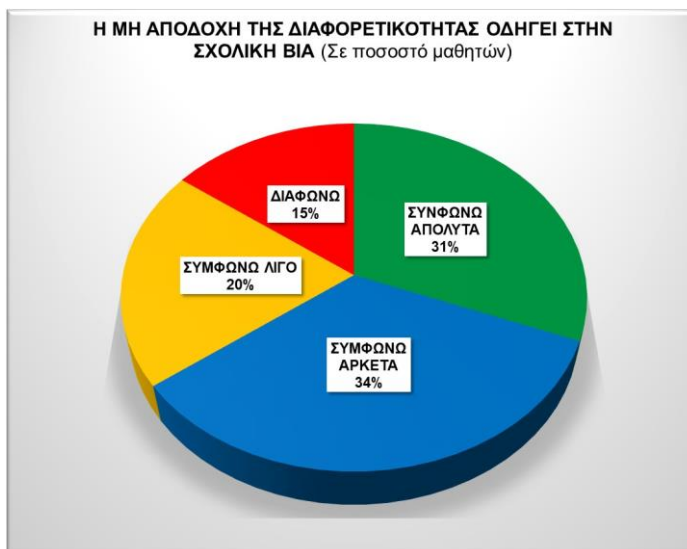
Ανάλογα με τη χώρα καταγωγής βλέπουμε ότι οι Έλληνες μαθητές θεωρούν διαφορετικότητα πρώτο κατά σειρά απάντησης το «Χρώμα του Δέρματος» (78%) ενώ δεύτερη σε ποσοστό απαντήσεων είναι η «Διαφορετική γλώσσα» (76%) και τρίτη η «Διαφορετική Θρησκεία» (73%). Οι μαθητές από άλλη χώρα καταγωγής θεωρούν σε ποσοστό (91%) το «Φύλλο των μαθητών» και το «Χρώμα του Δέρματος» ως διαφορετικότητα και ακολουθεί σε ίδιο ποσοστό (82%) η «Διαφορετική Γλώσσα», η «Διαφορετική Θρησκεία» και η «Διαφορετική Κουλτούρα». Σε σχέση με την «Σεξουαλική προτίμηση» απάντησε το (66%) των Ελλήνων μαθητών και το (73%) των μαθητών από «Άλλη Χώρα Καταγωγής».

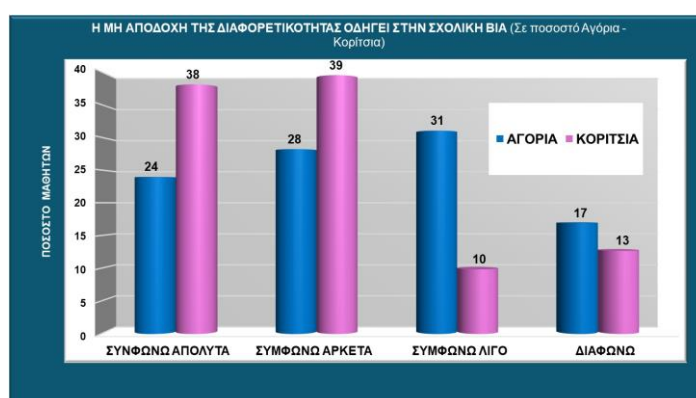
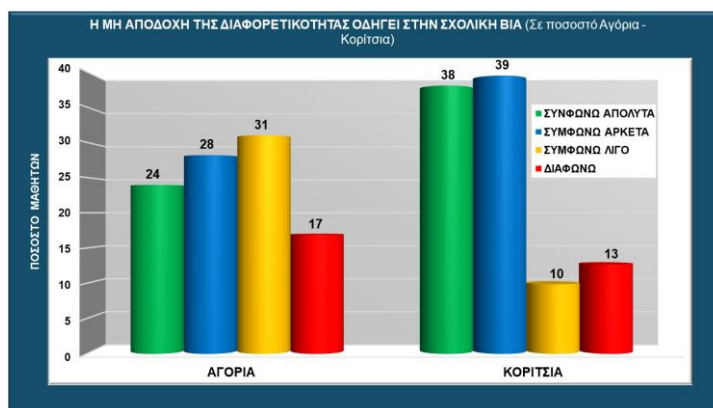
Ερώτηση 11. «Ποια είναι η γνώμη σου στην άποψη: Η μη αποδοχή της διαφορετικότητας οδηγεί στη σχολική βία»;»

Στην ερώτηση: «Ποια είναι η γνώμη σου στην άποψη : «Η μη αποδοχή της διαφορετικότητας οδηγεί στην σχολική βία» οι μαθητές στο σύνολο απάντησαν ότι «**Συμφωνούν απόλυτα**» σε ποσοστό (31%), «**Συμφωνούν αρκετά**» σε ποσοστό (34%), «**Συμφωνούν λίγο**» σε ποσοστό (20%) ενώ σε ποσοστό (15%) «**Διαφωνούν**».

Αν αθροίσουμε τα ποσοστά του «**Συμφωνώ απόλυτα**» και «**Αρκετά**» έχουμε ένα σύνολο (65%).

Αν δούμε τα αποτελέσματα των απαντήσεων ανάλογα με το φύλο των μαθητών βλέπουμε ότι τα κορίτσια απάντησαν ότι «**Συμφωνούν απόλυτα**» σε μεγαλύτερο ποσοστό (38%) σε σχέση με τα αγόρια (24%). Επίσης τα κορίτσια «**Συμφωνούν αρκετά**» σε ποσοστό (39%) σε σχέση με τα αγόρια που απάντησαν (28%). «**Συμφωνούν λίγο**» τα αγόρια σε ποσοστό (31%) και τα κορίτσια (10%). «**Διαφωνεί**» το (17%) των αγοριών και το (13%) των κοριτσιών. Αν αθροίσουμε τα ποσοστά των απαντήσεων «**Συμφωνώ απόλυτα**» και «**Συμφωνώ αρκετά**» βλέπουμε ότι τα αγόρια απάντησαν σε χαμηλότερο ποσοστό (52%) σε σχέση με τα κορίτσια (77%).

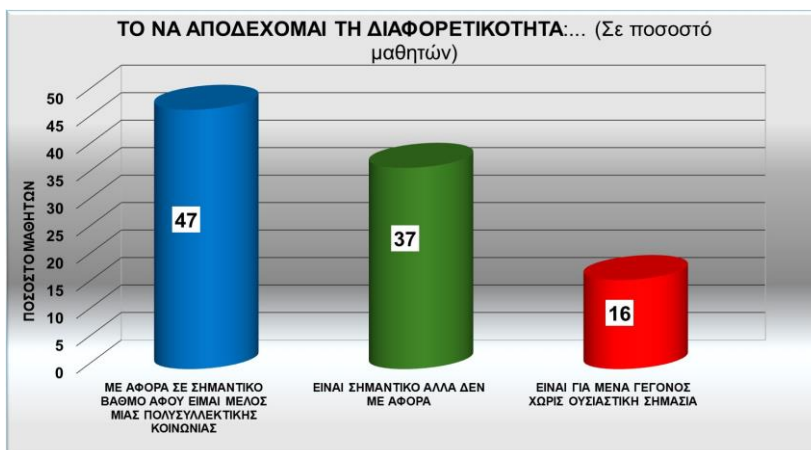

Σε σχέση με την καταγωγή των μαθητών και αθροίζοντας τα ποσοστά «Συμφωνώ απόλυτα» και «Συμφωνώ αρκετά» βλέπουμε ότι οι μαθητές από Ελλάδα απάντησαν σε ποσοστό (64%), ενώ μαθητές από άλλη χώρα απάντησαν σε ποσοστό (73%). Διαφωνεί σε ποσοστό (16%) των Ελλήνων μαθητών, ενώ μηδενικό είναι το ποσοστό των μαθητών από άλλη χώρα καταγωγής .

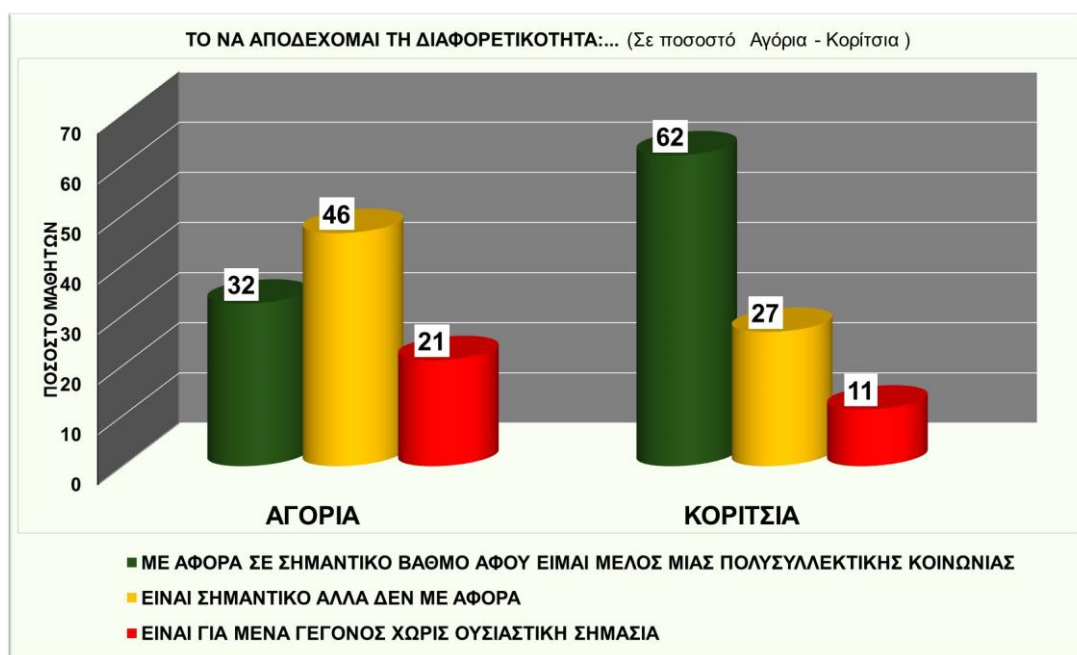

Ερώτηση 12. «Τί είναι για εσένα το «Να αποδέχεσαι τη διαφορετικότητα»;

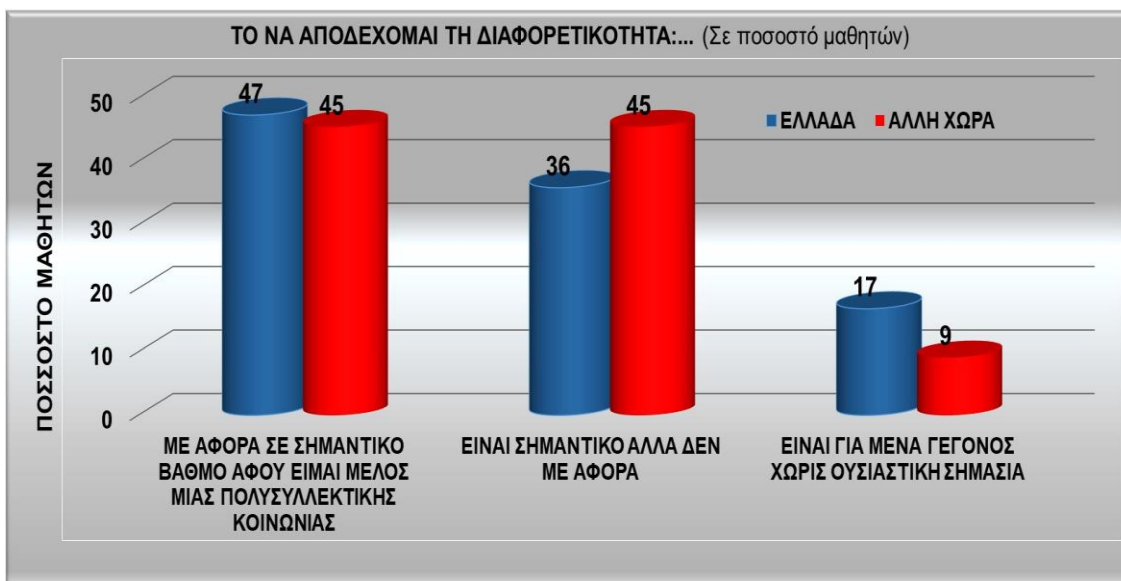
Στην ερώτηση για το «Τί είναι για εσένα το να αποδέχεσαι τη διαφορετικότητα» απάντησαν σε ποσοστό (47%) ότι «Τους αφορά σε σημαντικό βαθμό αφού είναι μέλη μια πολυσυλλεκτικής κοινωνίας», σε ποσοστό (37%) απάντησαν ότι είναι «Σημαντικό αλλά δεν τους αφορά» και σε ποσοστό (16%) απάντησαν ότι τους είναι «Ένα γεγονός χωρίς ουσιαστική σημασία».

Αν δούμε τις απαντήσεις των μαθητών ανάλογα το φύλο θα δούμε ότι τα κορίτσια σε ποσοστό (62%) τα «Αφορά σε σημαντικό βαθμό αφού είναι «μέλη μιας πολυσυλλεκτικής κοινωνίας» ενώ τα αγόρια απάντησαν σε ποσοστό (32%). Αν αθροίσουμε τα ποσοστά των επιλογών «Είναι σημαντικό αλλά δεν με αφορά» και «Είναι για μένα γεγονός χωρίς ουσιαστική σημασία» θα δούμε ότι στα αγόρια το ποσοστό αυτό είναι 67% ενώ στα κορίτσια (38%). Τα κορίτσια τα αφορά περισσότερο η διαφορετικότητα σε σχέση με τα αγόρια.

Σε σχέση με τη χώρα καταγωγής από το διάγραμμα δεν παρατηρούμε σημαντικές διαφορές. Σε ποσοστό (17%) οι μαθητές από Ελλάδα και (9%) οι μαθητές από άλλες χώρες απάντησαν ότι «Είναι γεγονός χωρίς ουσιαστική σημασία»

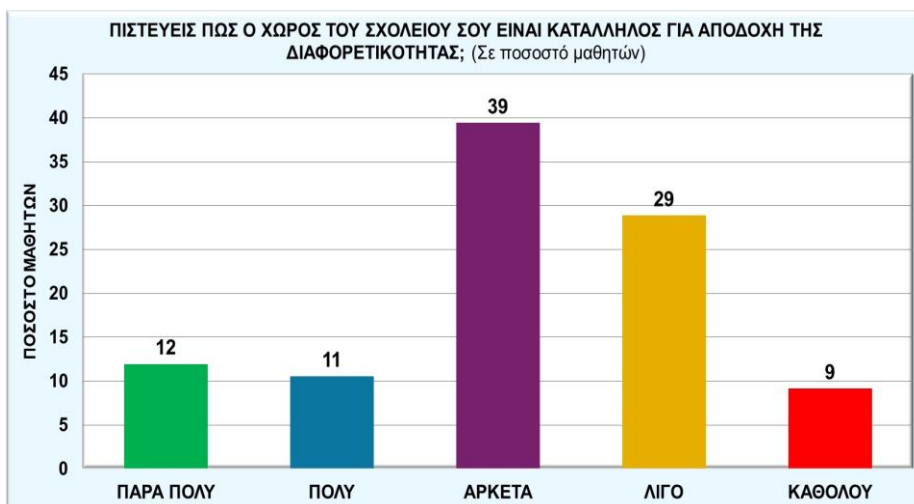

Ερώτηση 13. «Πιστεύεις πως ο χώρος του σχολείου σου είναι κατάλληλος για την αποδοχή της διαφορετικότητας;»

Στην ερώτηση: «Πιστεύεις πως ο χώρος του σχολείου σου είναι κατάλληλος για την αποδοχή της διαφορετικότητας;» βλέπουμε ότι οι απαντήσεις που έδωσαν οι μαθητές στο σύνολο είναι

«Πάρα πολύ» (12%), «Πολύ» (11%), «Αρκετά» (39%), «Λίγο» (29%) και «Καθόλου» (9%). Αν αθροίσουμε τα ποσοστά «Πάρα πολύ», «Πολύ» και «Αρκετά» βλέπουμε ότι είναι (62%), ενώ το ποσοστό «λίγο και

καθόλου» είναι (38%), όπου αυτό θεωρώ ότι είναι μεγάλο αν θέλουμε να έχουμε ένα σχολείο ανοιχτό στην κοινωνία, ένα σχολείο που να υπάρχει σεβασμός των μελών του.

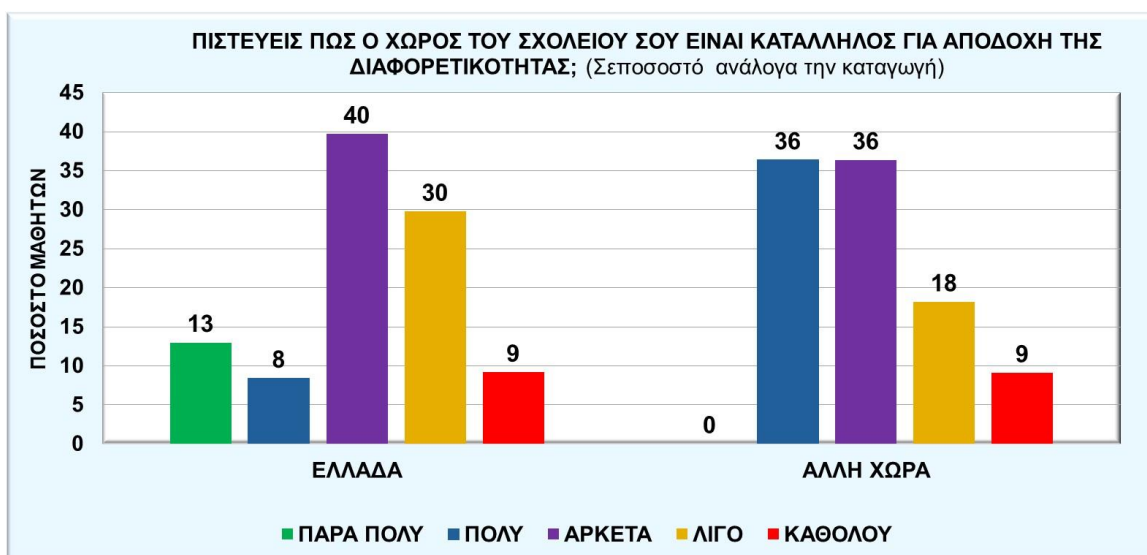
Σε σχέση με το φύλο των μαθητών βλέπουμε ότι τα αγόρια θεωρούν ότι το σχολείο είναι κατάλληλος χώρος για αποδοχή της διαφορετικότητας σε ποσοστό (64%) αθροίζοντας τα ποσοστά «Πάρα πολύ», «Πολύ» και «Αρκετά», ενώ το αντίστοιχο ποσοστό για τα κορίτσια είναι (60%). Βέβαια η διαφορά στα δύο ποσοστά δεν είναι μεγάλη αλλά αν δούμε ποιο προσεκτικά τα διαγράμματα θα δούμε ότι στα αγόρια το ποσοστό «Πάρα πολύ και Πολύ» είναι (33%) ενώ τα κορίτσια είναι (12%). Τα κορίτσια

απάντησαν «Αρκετά» σε ποσοστό (48%), ενώ τα αγόρια (31%). Το άθροισμα «Λίγο» και «Καθόλου» για τα αγόρια είναι (35%) και για τα κορίτσια (41%).

Καταλήγοντας παρατηρούμε ότι τα αγόρια απάντησαν σε μεγαλύτερο ποσοστό σε σχέση με τα κορίτσια, ότι το σχολείο «είναι χώρος κατάλληλος για την αποδοχή της διαφορετικότητας.»

Σε σχέση με την καταγωγή των μαθητών και αθροίζοντας τα ποσοστά «Πάρα πολύ,» «Πολύ» και «Αρκετά» βλέπουμε ότι οι Έλληνες μαθητές απάντησαν σε ποσοστό (61%), ενώ οι μαθητές από άλλη χώρα απάντησαν σε ποσοστό (72%) με τη διαφορά ότι το ποσοστό «Πάρα πολύ» στους Έλληνες μαθητές είναι (13%) ενώ το αντίστοιχο ποσοστό του μαθητές από άλλη χώρα είναι μηδενικό. Επίσης αθροίζοντας τα ποσοστά των επιλογών «Λίγο» «και» «Καθόλου» είναι για τους Έλληνες μαθητές και για τους μαθητές από άλλη χώρα (39%) και (27%) αντίστοιχα.

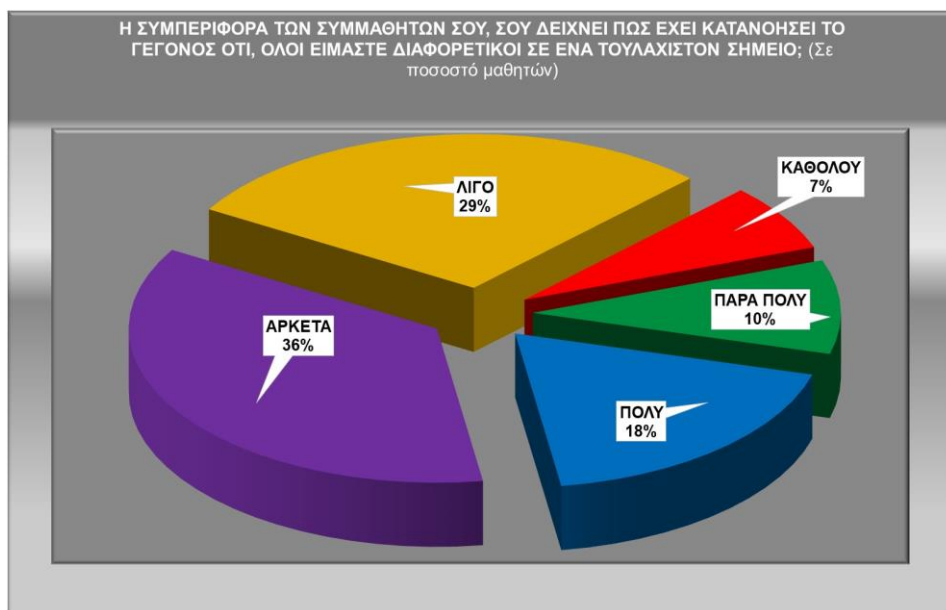
Ερώτηση 14. «Η συμπεριφορά των συμμαθητών σου, σου δείχνει πως έχει κατανοήσει το γεγονός ότι, όλοι είμαστε διαφορετικοί σε ένα τουλάχιστον σημείο;»

Στην ερώτηση: «αν οι μαθητές με τη συμπεριφορά τους έχουν κατανοήσει ότι όλοι είμαστε διαφορετικοί σε ένα τουλάχιστον σημείο», οι μαθητές απάντησαν «Πάρα πολύ», «Πολύ» και «Αρκετά» σε ποσοστό (10%), (18%) και (36%).

Ενώ απάντησαν «Λίγο» και «Καθόλου» σε ποσοστό (29%) και (7%) αντίστοιχα.

Αθροίζοντας τα ποσοστά «Πάρα πολύ», Πολύ και «Αρκετά»

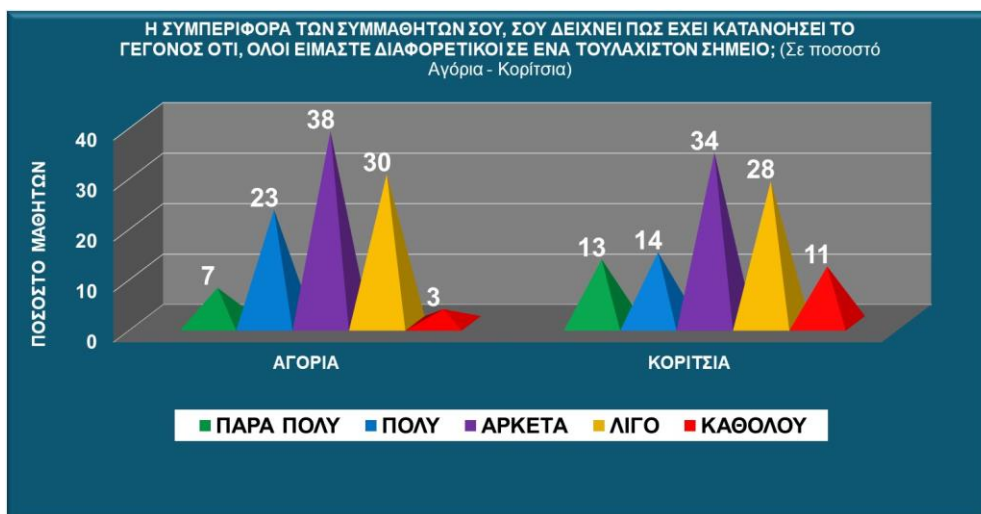
βλέπουμε ότι έχουμε ένα ποσοστό (64%), ενώ αθροίζοντας τα ποσοστά «Λίγο» και «Καθόλου» έχουμε (36%).

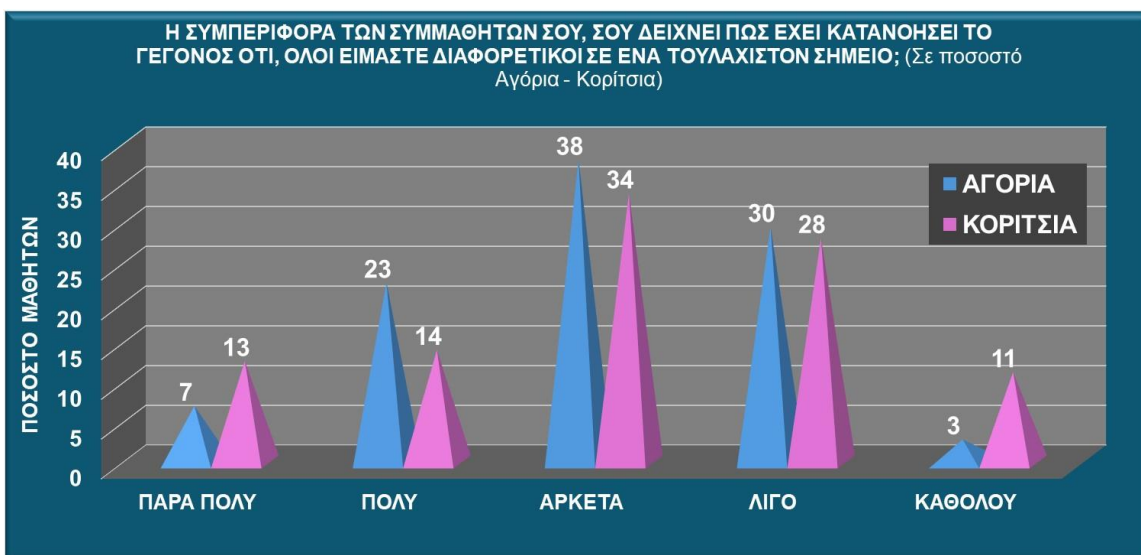

Σε σχέση με τις απαντήσεις που έδωσαν οι μαθητές ανάλογα το φύλο βλέπουμε από το σχετικό διάγραμμα ότι το ποσοστό «Πάρα πολύ», «Πολύ» και «Αρκετά» στα αγόρια είναι (68%), ενώ στα κορίτσια το αντίστοιχα ποσοστό είναι (61%). Δεν υπάρχει δηλαδή σημαντική διαφορά. Στην απάντηση «Λίγο» και «Καθόλου» βλέπουμε ότι το ποσοστό στα αγόρια είναι

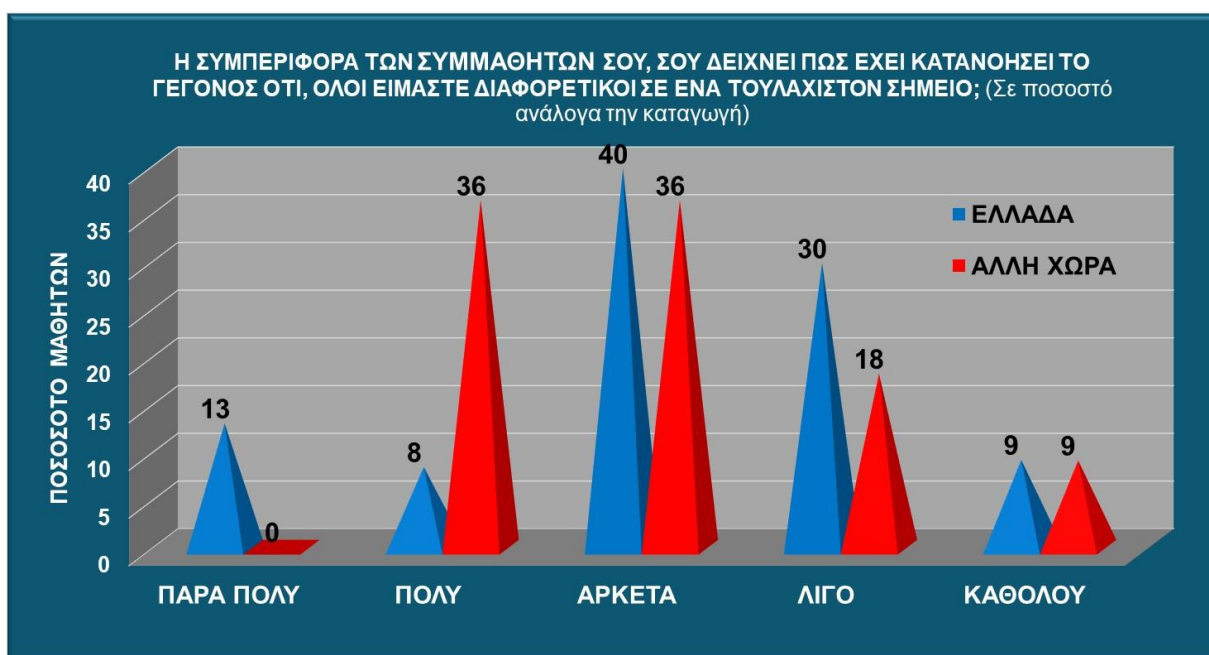
(33%) και στα κορίτσια (39%).

Γενικά παρατηρούμε ότι δεν υπάρχει σημαντική διαφορά στις απαντήσεις ανάλογα με το φύλο των μαθητών.

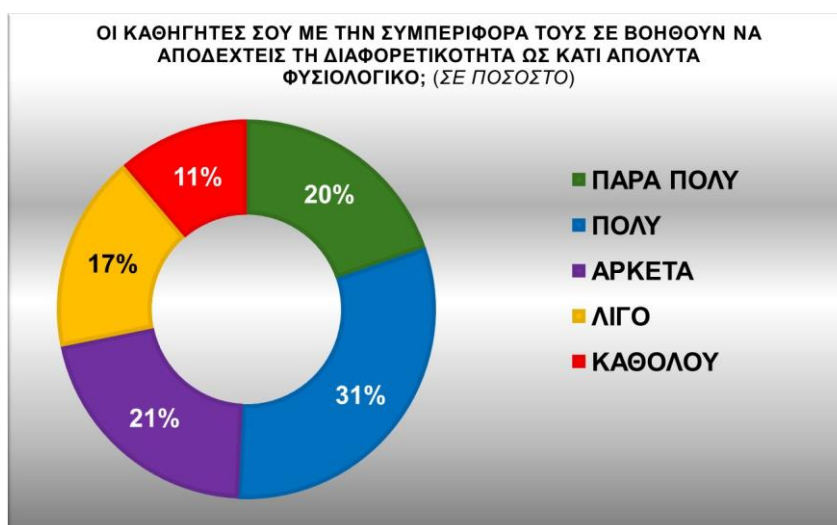

Σε σχέση με την καταγωγή των μαθητών βλέπουμε ότι οι μαθητές από Ελλάδα απάντησαν «Πάρα πολύ», «Πολύ» και «Αρκετά» σε ποσοστό (13%), (8%) και (40%) αντίστοιχα ενώ ο μαθητές από άλλη χώρα καταγωγή απάντησαν σε ποσοστό (0%), (36%) και 36%) αντίστοιχα. «Λίγο» και «Καθόλου» απάντησε το (30%) και (9%) των Ελλήνων μαθητών και το (18%) και (9%) των μαθητών από άλλη χώρα καταγωγής αντίστοιχα. Αθροίζοντας τα ποσοστά των επιλογών «Πάρα πολύ,» «Πολύ» και «Αρκετά» για τους Έλληνες μαθητές είναι (61%), ενώ για τους μαθητές από άλλη χώρα καταγωγής το ποσοστό αυτό είναι (72%). Αν αθροίσουμε τα ποσοστά των επιλογών «Λίγο» και «Καθόλου» για τους Έλληνες μαθητές είναι (39%) και για τους μαθητές από άλλη χώρα καταγωγής (27%).

Ερώτηση 15. «Οι καθηγητές με την συμπεριφορά τους σε βοηθούν να αποδεχτείς τη διαφορετικότητα ως κάτι απόλυτα φυσιολογικό;»

Στην ερώτηση: «αν οι καθηγητές με την συμπεριφορά τους βοηθούν τους μαθητές να αποδεχτούν τη διαφορετικότητα ως κάτι απόλυτα φυσιολογικό» το (20%) των μαθητών απάντησε «**Πάρα πολύ**», το (31%) απάντησε «**Πολύ**», το (21%) απάντησε «**Αρκετά**» ενώ «**Λίγο**» και **Καθόλου** απάντησε το (17%) και το (11%) αντίστοιχα. Αθροίζοντας και σε αυτή την ερώτηση τα ποσοστά «**Πάρα πολύ**», «**Πολύ**», και «**Αρκετά**» έχουμε άθροισμα (72%) και (28%) αν αθροίσουμε τα ποσοστά «**Λίγο**» και «**Καθόλου**». Το ποσοστό (28%) δεν είναι αμελητέο και πρέπει να μας προβληματίσει ως εκπαιδευτικούς.

Όσον αφορά τις απαντήσεις που έδωσαν οι μαθητές ανάλογα με το φύλο βλέπουμε ότι τα μεν αγόρια απάντησαν «**Πάρα πολύ**», «**Πολύ**» και «**Αρκετά**» σε ποσοστό (20%), (28%) και (17%), τα δε κορίτσια (20%), (34%) και (25%) αντίστοιχα. Αθροίζοντας τα ποσοστά βλέπουμε ότι στα αγόρια είναι (65%) και στα κορίτσια (79%). Το άθροισμα των ποσοστών «**Λίγο**» και «**Καθόλου**» είναι (35%) για τα αγόρια και (21%) για τα κορίτσια. Βλέπουμε εδώ ότι τα κορίτσια, σε μεγαλύτερο ποσοστό σε σχέση με τα αγόρια, θεωρούν ότι οι εκπαιδευτικούς τους βοηθούν να αποδεχτούν τη διαφορετικότητα ως κάτι φυσιολογικό, σύμφωνα και με το διάγραμμα.

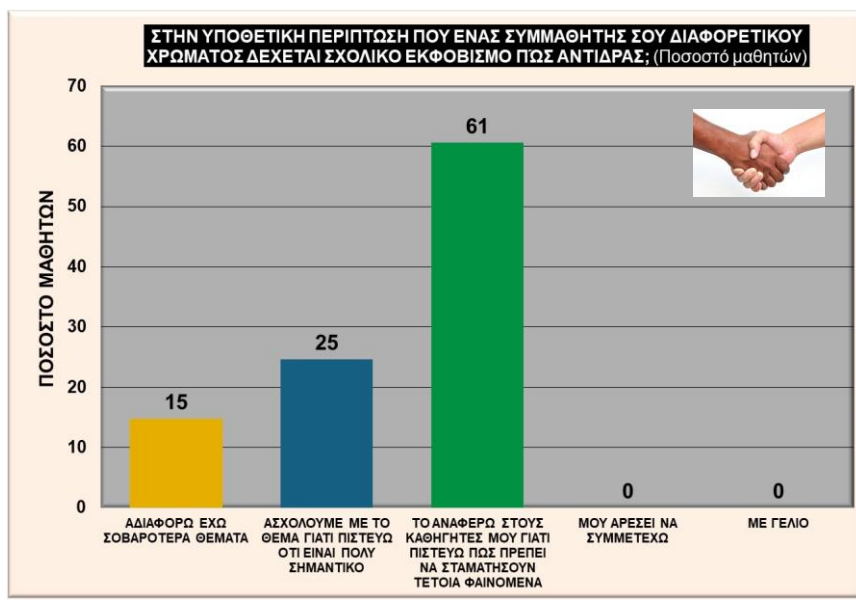

Ανάλογα με την χώρα καταγωγής και αθροίζοντας τα ποσοστά «Πάρα πολύ», «Πολύ» και «Αρκετά» βλέπουμε ότι οι μαθητές από Ελλάδα απάντησαν σε ποσοστό (70%) ενώ οι μαθητές από άλλη χώρα (90%). «Λίγο» και «Καθόλου» τα ποσοστά είναι για μεν τους μαθητές από Ελλάδα (29%) για δε τους μαθητές από άλλη χώρα καταγωγής (9%). Παρατηρούμε σημαντική διαφορά στα ποσοστά μεταξύ των μαθητών από Ελλάδα και από άλλη χώρα καταγωγής.

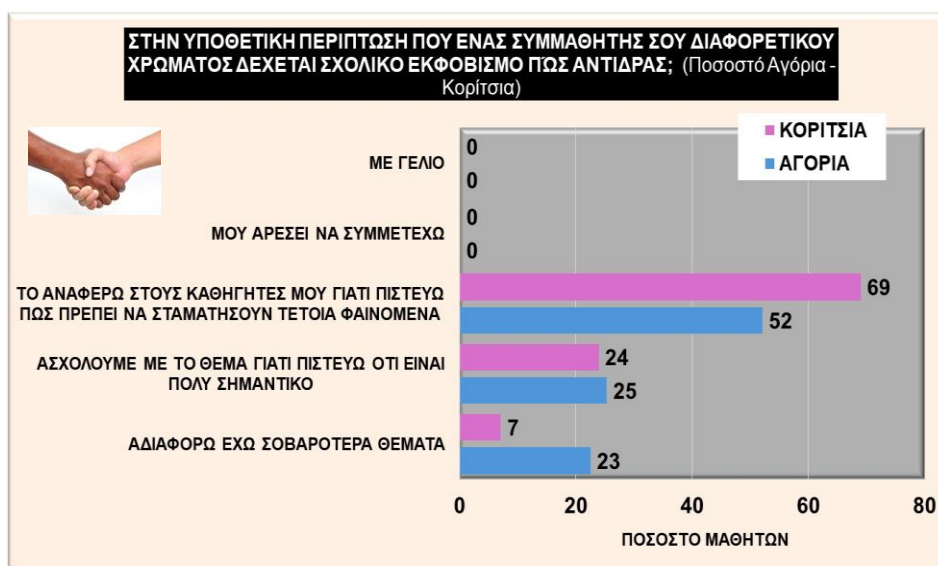
Ερώτηση 16. «Στην υποθετική περίπτωση που ένας συμμαθητής σου διαφορετικού χρώματος δέχεται σχολικό εκφοβισμό πώς αντιδράς ;»

Στην ερώτηση: «Πώς θα αντιδρούσες αν ένας συμμαθητής σου δέχεται σχολικό εκφοβισμό λόγω διαφορετικού χρώματος» Το (61%) των μαθητών απάντησε «Το αναφέρω στους καθηγητές μου γιατί πιστεύω πως πρέπει να σταματήσουν τέτοια φαινόμενα», το (25%) απάντησε «Ασχολούμαι με το θέμα γιατί πιστεύω ότι είναι σημαντικό» ενώ το (15%) απάντησε «Αδιαφορώ σοβαρότερα θέματα». Σημαντικό είναι το

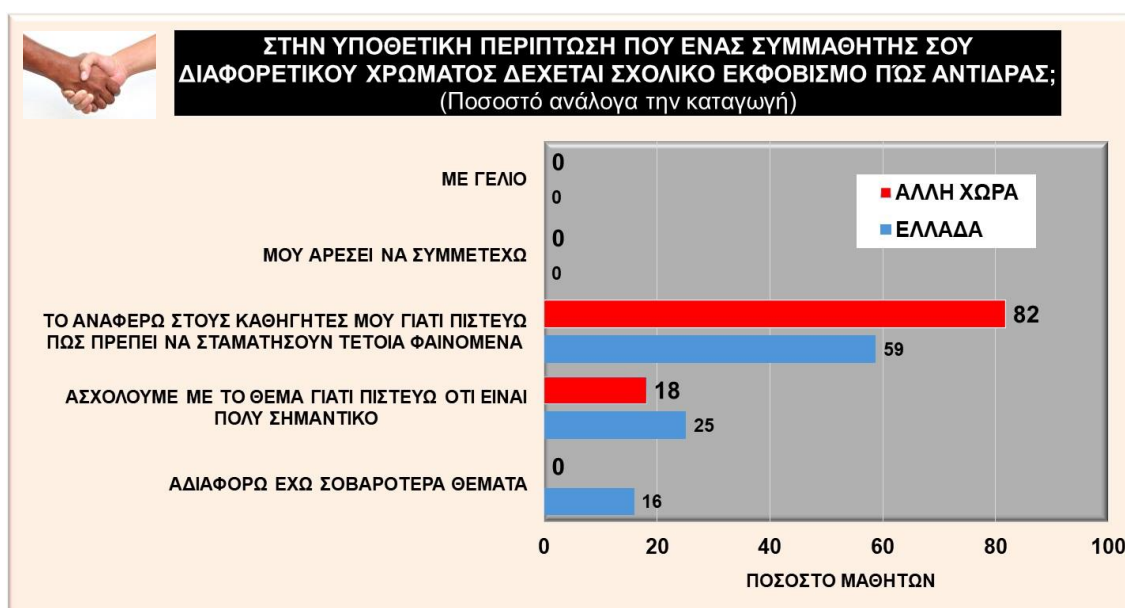

γεγονός ότι κανένας μαθητής (0%) δεν απάντησε «Μου αρέσει να συμμετέχω» και «με γέλιο»

Αν δούμε τα ποσοστά ανά φύλο μαθητών θα δούμε μια σημαντική διαφορά στην απάντηση «Αδιαφορώ έχω σοβαρότερα θέματα» όπου τα αγόρια απάντησαν σε ποσοστό (23%) και τα κορίτσια (7%)

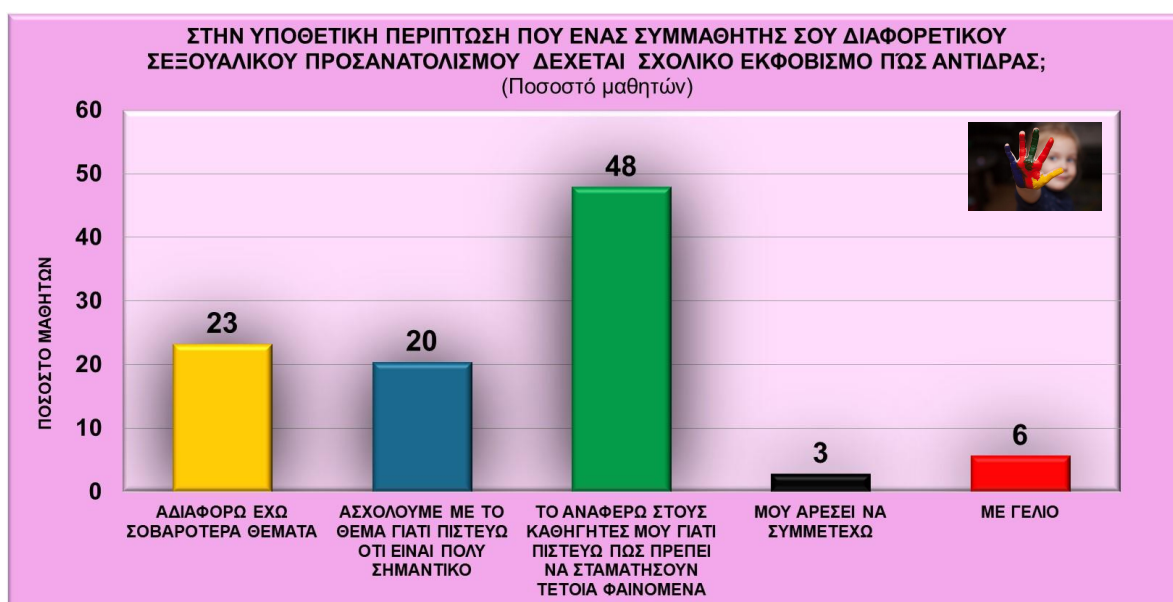

Σε σχέση με την καταγωγή των μαθητών εδώ βλέπουμε σημαντικές διαφοροποιήσεις στις απαντήσεις που έδωσαν οι μαθητές στην ίδια ερώτηση. Βλέπουμε από το σχετικό διάγραμμα ότι (82%) των μαθητών από άλλη χώρα απάντησαν ότι θα το «Αναφέρουν στους καθηγητές τους» σε σχέση με το (59%) των Ελλήνων μαθητών. Σημαντικό επίσης είναι και το ποσοστό του (16%) των Ελλήνων μαθητών που απάντησαν ότι θα «Αδιαφορούσαν» ενώ δεν υπάρχει μαθητής από άλλη χώρα που να επέλεξε αυτή την απάντηση (0%).

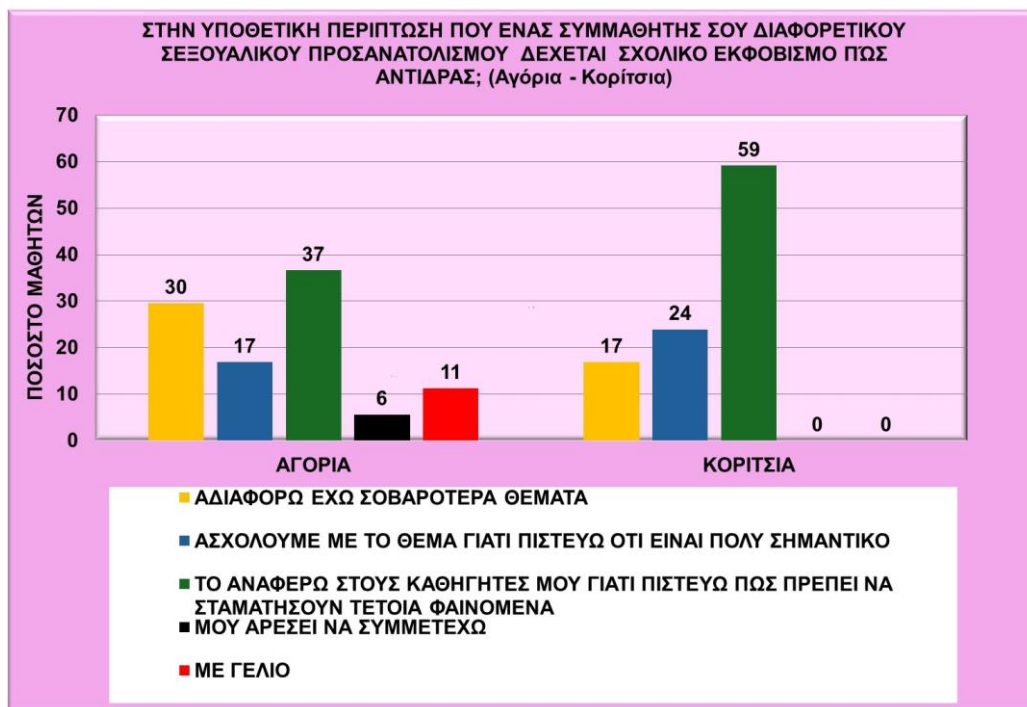

Ερώτηση 17. «Στην υποθετική περίπτωση που ένας συμμαθητής σου διαφορετικού σεξουαλικού προσανατολισμού δέχεται σχολικό εκφοβισμό πώς αντιδράς ;»

Στην ερώτηση για το ποια αντίδραση θα είχαν οι μαθητές στην περίπτωση που «ένας συμμαθητής τους δεχόταν σχολικό εκφοβισμό λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού» βλέπουμε ότι οι θετικές αντιδράσεις ανέρχονται στο ποσοστό του (68%) όπου το (48%) των μαθητών απάντησε ότι θα «Ενημέρωνε τους καθηγητές του σχολείου» και το (20%) απάντησε ότι θα «Ασχοληθεί με το θέμα γιατί το θεωρεί σημαντικό». Αρνητικές απαντήσεις έδωσε το (9%) των μαθητών όπου το ποσοστό αυτό μεταφράζεται σε (6%) με «Γέλιο» ενώ το (3%) θα «Συμμετείχε στον σχολικό εκφοβισμό». Θα «Αδιαφορούσε» το (23%) των μαθητών, όπου και αυτό το ποσοστό είναι αριετά σημαντικό. Αν αθροίσουμε «Αδιαφορώ» και «Μου αρέσει να συμμετέχω» έχουμε (32%) των μαθητών του σχολείου όπου και θα πρέπει να μας προβληματίσει.

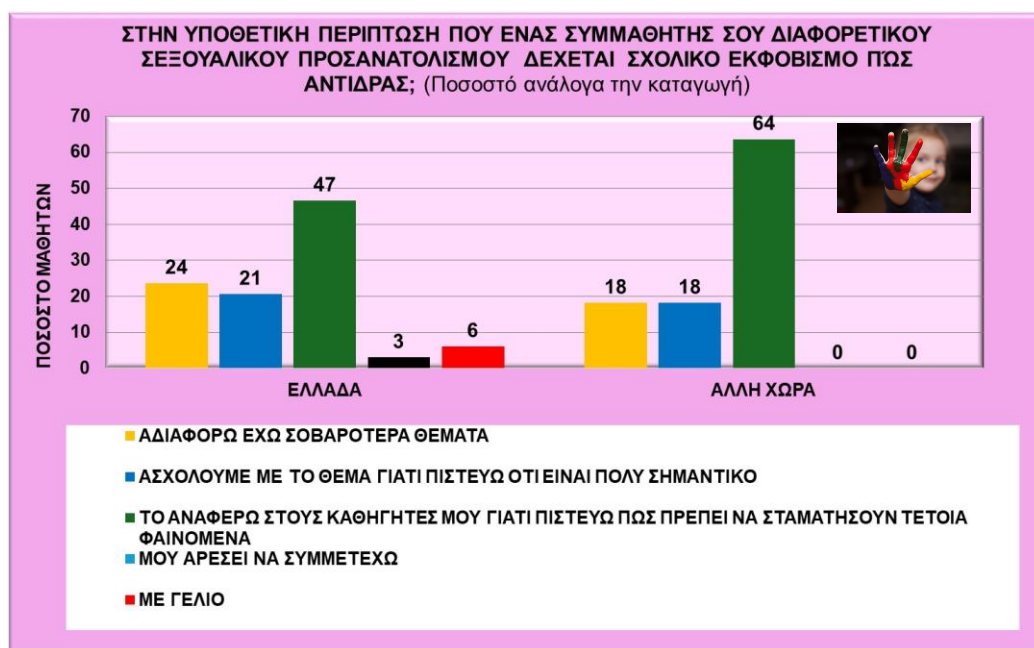

Όσον αφορά τις απαντήσεις των μαθητών ανάλογα με το φύλο βλέπουμε ότι θετικές απαντήσεις παίρνουμε από το (54%) των αγοριών και από το (83%) των κοριτσιών, αθροίζοντας τα ποσοστά των απαντήσεων «Ασχολούμαι με το θέμα» και «Θα το αναφέρω στους καθηγητές μου». Αρνητικές απαντήσεις παίρνουμε από το (17%) των αγοριών, ενώ τα κορίτσια έχουν μηδενικό ποσοστό. Το (6%) των αγοριών απάντησε ότι θα «Συμμετείχε» και το (11%) απάντησε ότι αυτό το φαινόμενο θα το αντιμετώπιζε με «Γέλια» Επίσης ένα μεγάλο ποσοστό των αγοριών (30%) θα «Αδιαφορούσε», όπως δήλωσε ενώ το αντίστοιχο ποσοστό στα κορίτσια είναι (17%).

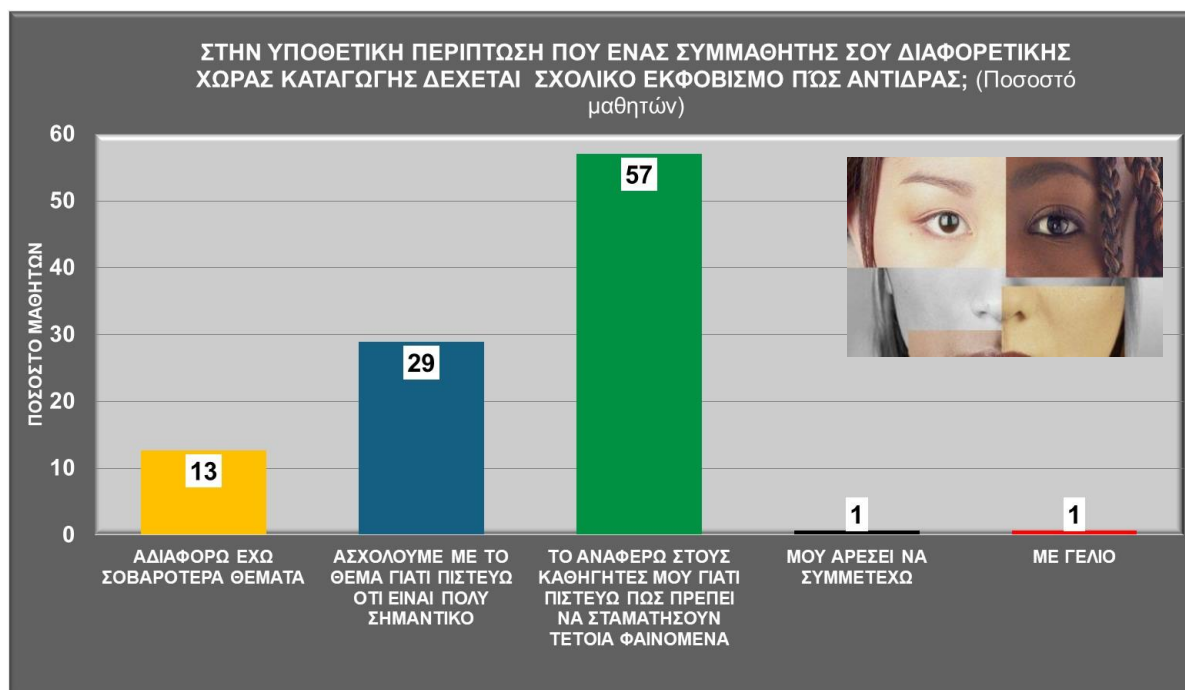
Σε σχέση με την καταγωγή των μαθητών και εδώ μαθητές από άλλη χώρα έχουν θετικότερη στάση απέναντι σε αυτό το φαινόμενο αφού θετικές απαντήσεις έχουμε από το (82%) των μαθητών, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό για του Έλληνες μαθητές είναι (68%). Το ποσοστό αυτό προκύπτει αθροίζοντας τα ποσοστά των απαντήσεων «**Ασχολούμαι με το θέμα**» και «**Θα το αναφέρω στους καθηγητές μου**». Αρνητικές απαντήσεις έχουμε από το (9%) των Ελλήνων μαθητών, όπου αυτό μεταφράζεται σύμφωνα με τις απαντήσεις, σε (3%) «**Συμμετοχής στον σχολικό εκφοβισμό**» και (6%) με «**Γέλιο**». Το αντίστοιχο ποσοστό των αρνητικών απαντήσεων από τους μαθητές με

καταγωγή από άλλη χώρα είναι μηδενικό (0%). Θα «**Αδιαφορούσε**», όπως δήλωσε, το (24%) των Ελλήνων μαθητών και το (18%) των μαθητών από άλλη χώρα.

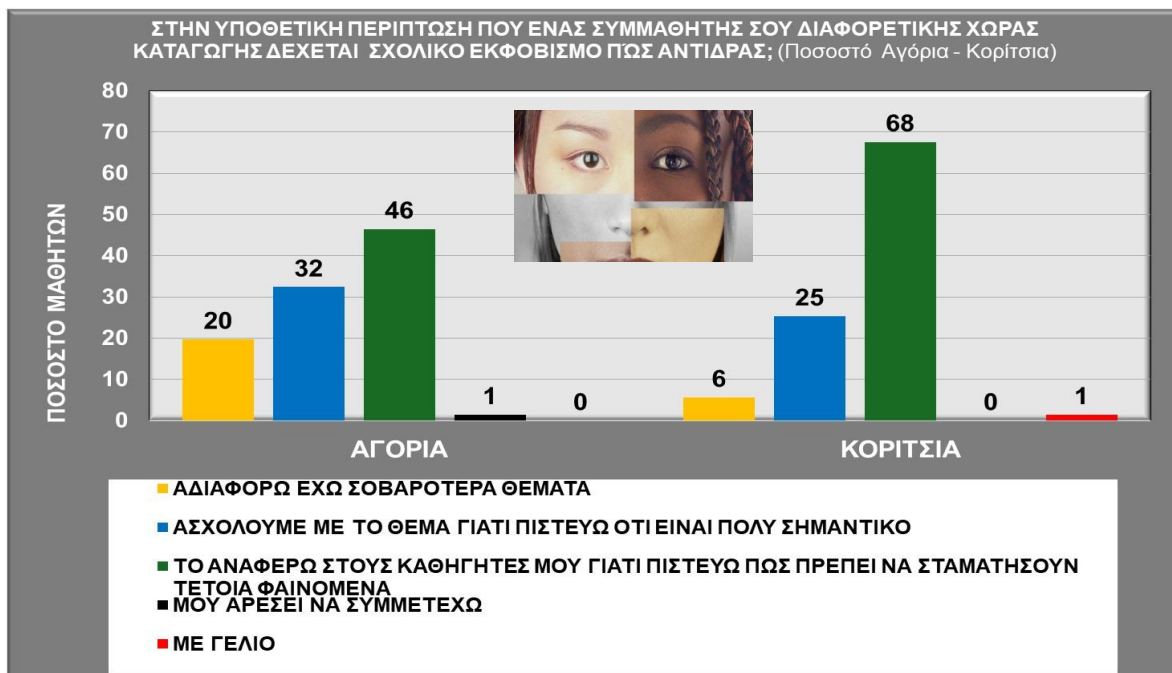

Ερώτηση 18. «Στην υποθετική περίπτωση που ένας συμμαθητής σου διαφορετικής χώρας καταγωγής δέχεται σχολικό εκφοβισμό πώς αντιδράς ;»

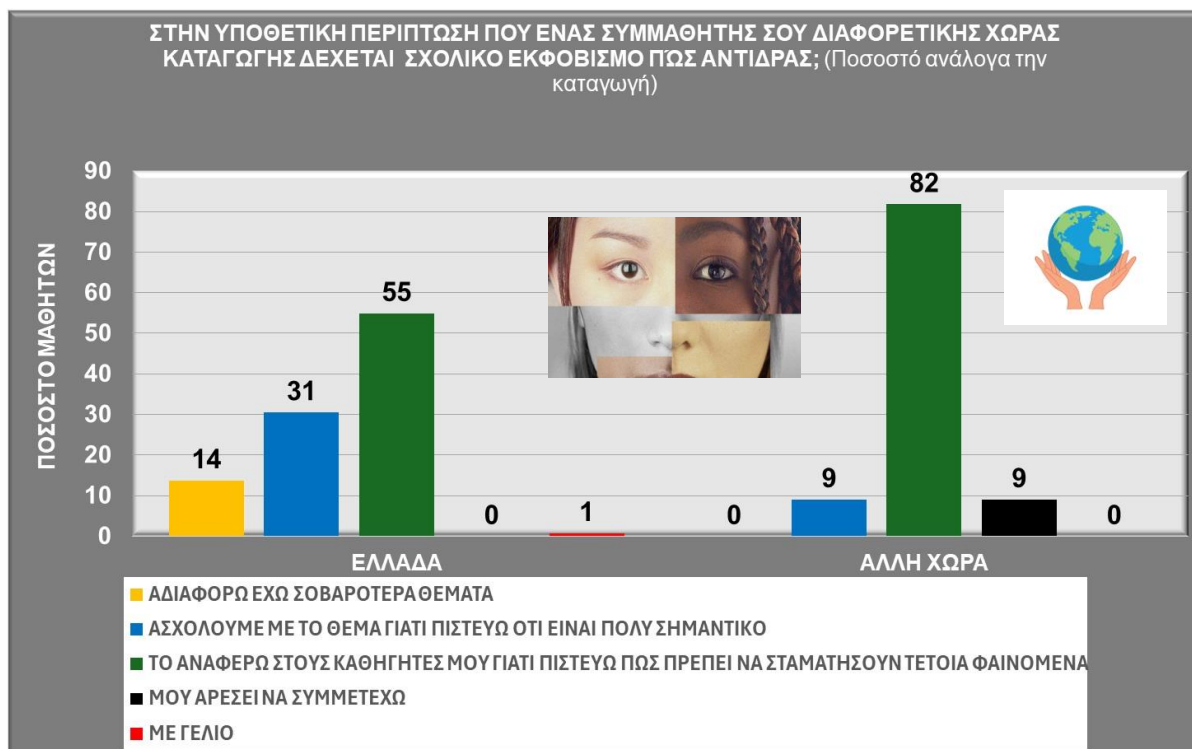
Στην ερώτηση για το «πώς θα αντιδρούσαν οι μαθητές στην περίπτωση που ένας συμμαθητής τους δεχόταν σχολικό εκφοβισμό λόγω της διαφορετικής χώρας καταγωγής» βλέπουμε ότι το (57%) των ερωτώμενων μαθητών απάντησε «Θα το αναφέρω στους καθηγητές μου» και το (29%) απάντησε «Θα ασχοληθώ με το θέμα διότι είναι σημαντικό». Βλέπουμε ένα ποσοστό θετικών απαντήσεων (86%). Θα «Αδιαφορούσε» το (13%), ενώ ένα ποσοστό (1%) απάντησε ότι «Θα συμμετείχε» και (1%) απάντησε «Με γέλιο». Το ποσοστό αυτό του (1%) μπορεί να είναι μικρό αλλά ως σχολείο και ως εκπαιδευτικοί πρέπει πάντα να το θεωρούμε όχι αμελητέο αλλά αξιολογήσιμο. Το ποσοστό (13%) των μαθητών που θα αδιαφορούσε είναι και αυτό σημαντικό.

Βλέποντας τις απαντήσεις των μαθητών ανάλογα με το φύλο βλέπουμε ότι τα κορίτσια έχουν θετικότερη στάση (93%) σε σχέση με τα αγόρια (78%), αθροίζοντας τα ποσοστά των απαντήσεων «Θα το αναφέρω στους καθηγητές μου» και «Θα ασχοληθώ με το θέμα». Απάντησε ότι θα «Αδιαφορήσει» το (20%) των αγοριών και το (6%) των κοριτσιών. Τα αγόρια σε ποσοστό (1%) απάντησαν ότι θα «Συμμετείχαν στον σχολικό εκφοβισμό», ενώ το ποσοστό αυτό στα κορίτσια είναι μηδενικό (0%). Αντίθετα θα αντιμετώπιζε αυτό το φαινόμενο «Με γέλιο» το «1% των κοριτσιών, ενώ το ποσοστό αυτό στα αγόρια είναι μηδενικό (0%).

Σε σχέση με την καταγωγή των μαθητών βλέπουμε ότι οι θετικές απαντήσεις είναι (86% και (91%) των μαθητών από Ελλάδα και από άλλη χώρα καταγωγής αντίστοιχα. Βλέπουμε επίσης ότι ένα ποσοστό (9%) των μαθητών από άλλη χώρα απάντησε ότι θα «Συμμετείχε» σε αυτό το φαινόμενο, ενώ ένα ποσοστό (14%) των Ελλήνων μαθητών θα «Αδιαφορούσε». Τα ποσοστά αυτά μπορεί να είναι στα όρια του στατιστικού λάθους πρέπει όμως να ληφθούν υπόψιν από την σχολική μας κοινότητα.

Ερώτηση 19. «Ποια συναισθήματα σου δημιουργούνται όταν βλέπεις ένα φαινόμενο ρατσισμού λόγω διαφορετικότητας απέναντι σε έναν συμμαθητή σου;»

Σε σχέση με τα «συναισθήματα που δημιουργούνται στους μαθητές όταν βλέπουν ένα φαινόμενο ρατσισμού λόγω διαφορετικότητας» οι μαθητές σε ποσοστό (61%) και (56%) ανέφεραν

«Στενοχώρια» και «Θυμός»

αντίστοιχα, το

(37%) απάντησε

«Λύπη», «Αγωνία»

το (13%) και στο

(11%) «Φόβος».

Ένα ποσοστό (8%)

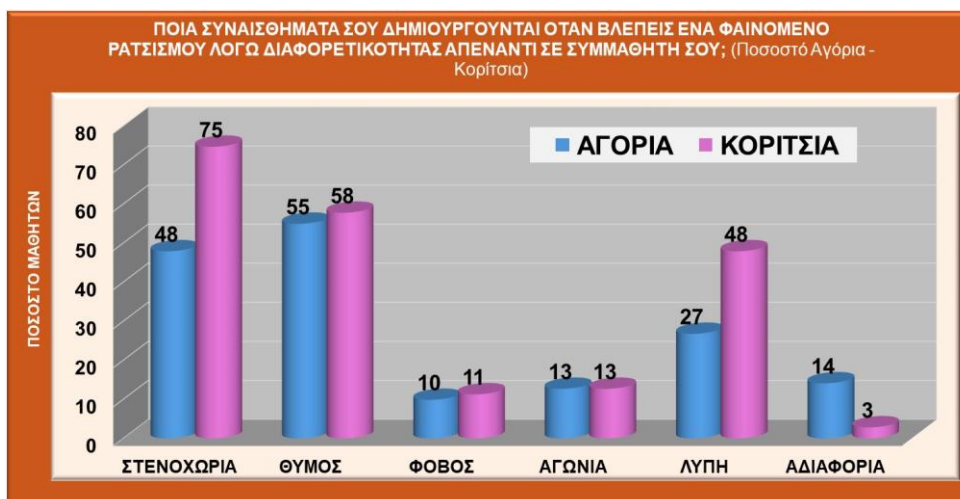
των μαθητών

απάντησε

«Αδιαφορία»

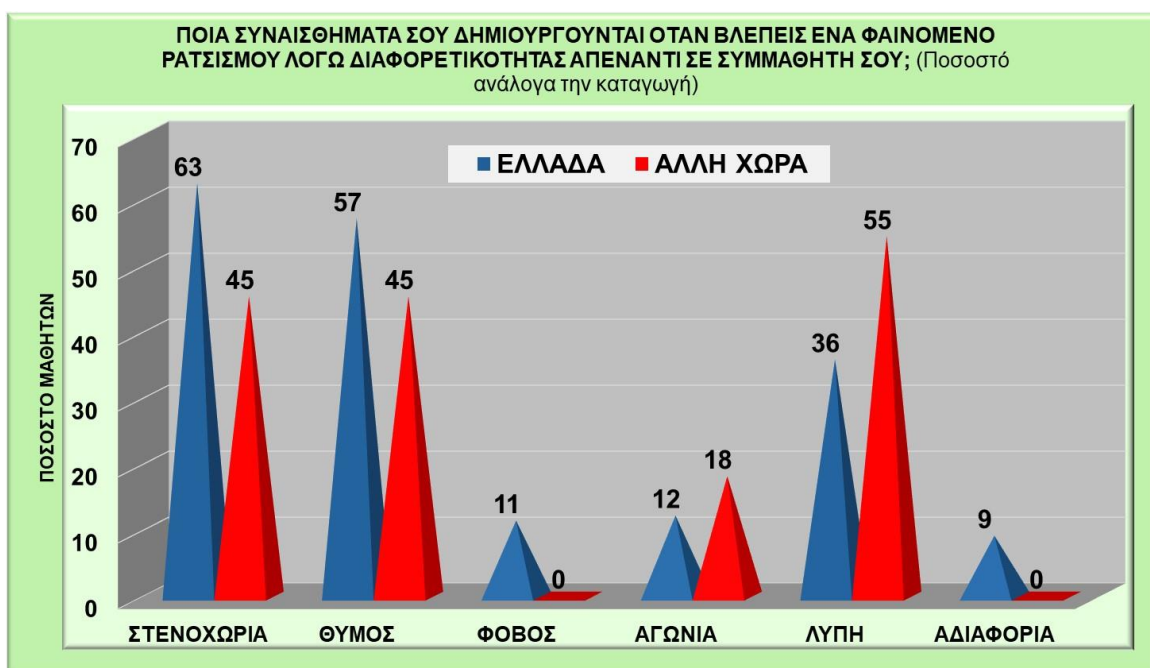
Σε σχέση με το φύλο των μαθητών όπως βλέπουμε και από το σχετικό διάγραμμα τα κορίτσια αισθάνονται «Στενοχώρια» σε ποσοστό (75%) και τα αγόρια σε ποσοστό (48%). Σημαντική διαφορά υπάρχει και στο ποσοστό μεταξύ αγοριών (27%) και

κοριτσιών (48%) που απάντησαν ότι αισθάνονται «Λύπη». Βλέπουμε επίσης ότι τα

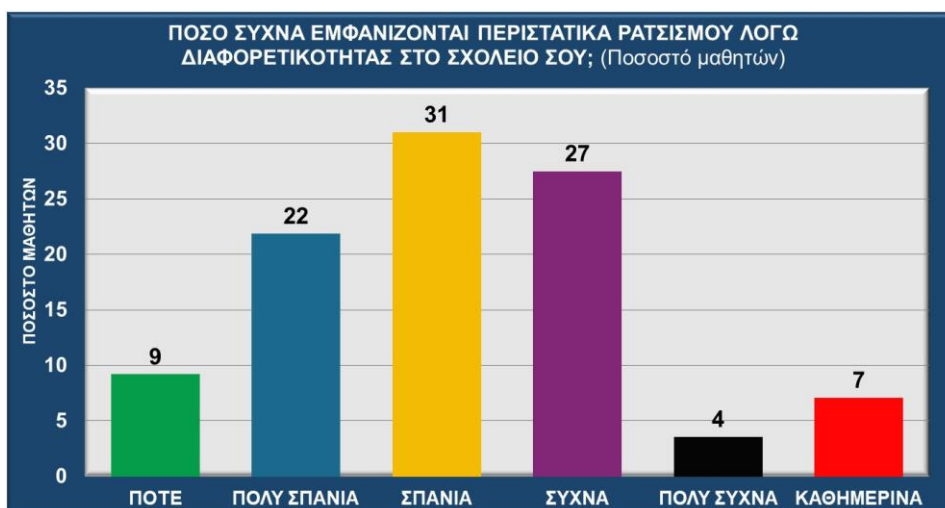
αγόρια «Αδιαφορούν» σε ποσοστό (14%) έναντι του (3%) των κοριτσιών. Παρατηρούμε ότι τα κορίτσια είναι περισσότερο ευαισθητοποιημένα σε σχέση με τα αγόρια.

Σε σχέση με τη χώρα καταγωγής και σύμφωνα με το σχετικό διάγραμμα, βλέπουμε το ότι «**Στενοχώρια**» αισθάνεται το (63%) των Ελλήνων μαθητών και το (45%) των μαθητών από άλλη χώρα καταγωγής. Οι Έλληνες μαθητές αισθάνονται «**Θυμό**» σε ποσοστό (57%) και οι μαθητές από άλλη χώρα (45%). Επίσης σε ποσοστό (36%) οι μαθητές από Ελλάδα αισθάνονται «**Λύπη**» ενώ το αντίστοιχο ποσοστό των μαθητών από άλλη χώρα καταγωγής είναι (55%). Βλέπουμε επίσης ότι κανένας μαθητής από άλλη χώρα καταγωγής δεν αισθάνεται «**Φόβο**» (0%), σε αντίθεση με το (11%) των Ελλήνων μαθητών, ενώ ένα ποσοστό (9%) των Ελλήνων μαθητών θα «**Αδιαφορούσε**», σε σχέση με το (0%) των μαθητών από άλλη χώρα καταγωγής.

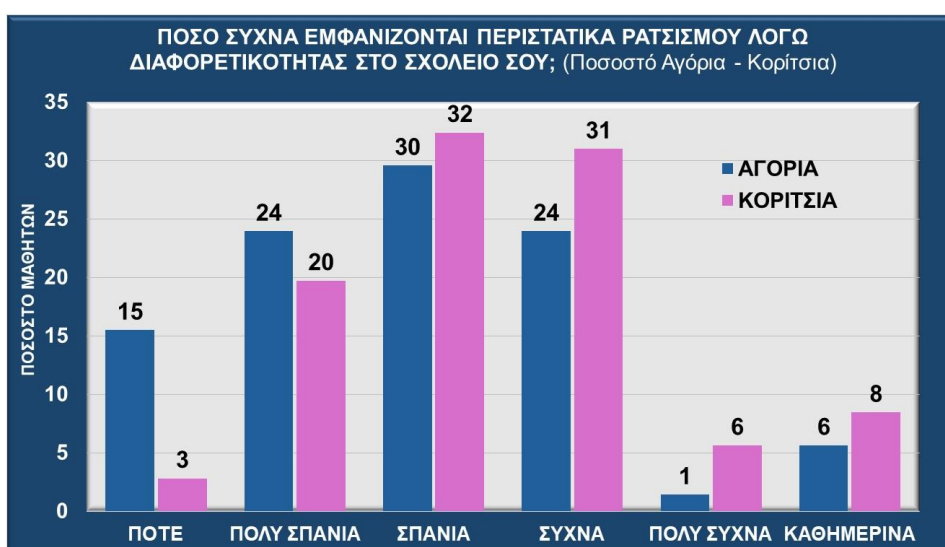
Ερώτηση 20. «Πόσο συχνά εμφανίζονται περιστατικά ρατσισμού λόγω διαφορετικότητας στο σχολείο σου;»

Στην ερώτηση «πόσο συχνά εμφανίζονται περιστατικά ρατσισμού λόγω διαφορετικότητας στο σχολείο σου» οι μαθητές σε ποσοστό (9%) απάντησαν «ποτέ», (22%) «Πολύ σπάνια» και (31%) «Σπάνια». Αθροίζοντας τα ποσοστά αυτά έχουμε (62%) των μαθητών με θετικές έως σχετικά θετικές απαντήσεις. Σε ποσοστό (27%) και (4%) των μαθητών απάντησαν «Συχνά» και «Πολύ συχνά» αντίστοιχα. Σε

«Καθημερινή» βάση απάντησε το (7%) των μαθητών. Βλέπουμε εδώ ότι αθροίζοντας αυτά τα ποσοστά των αρνητικών έως σχετικά αρνητικών για το σχολείο απαντήσεων το ποσοστό είναι (38%).

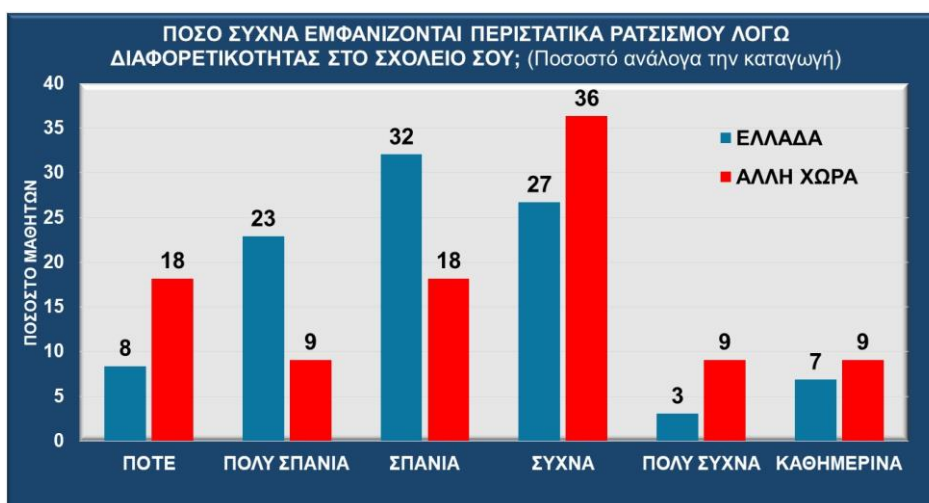
Σε σχέση με τις απαντήσεις που πήραμε ανάλογα με το φύλο των μαθητών βλέπουμε ότι

υπάρχει μια διαφοροποίηση στο ποσοστό των μαθητών που απάντησαν «Ποτέ» όπου για μεν τα αγόρια είναι (15%) για δε τα κορίτσια (3%). Επίσης τα αγόρια απάντησαν «Πολύ συχνά» σε ποσοστό (1%) και τα κορίτσια (6%). Γενικά τα κορίτσια πιστεύουν σε

μεγαλύτερο ποσοστό ότι υπάρχουν περιστατικά ρατσισμού λόγω διαφορετικότητας σε σχέση με τα αγόρια όπου το ποσοστό είναι μικρότερο.

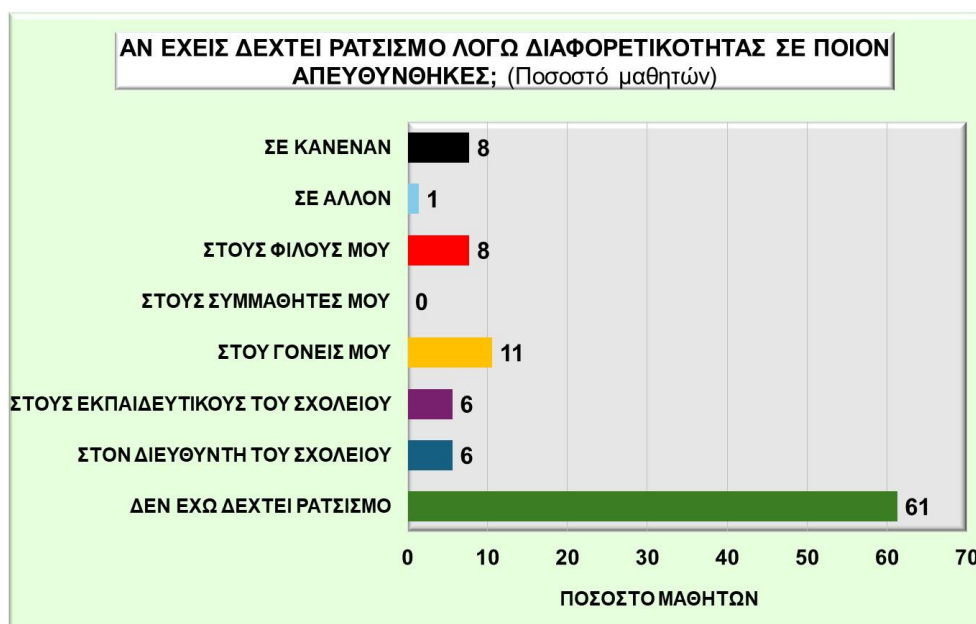
Σε σχέση με την καταγωγή των μαθητών βλέπουμε ότι οι μαθητές από Ελλάδα απάντησαν «Ποτέ» σε ποσοστό (8%) ενώ οι μαθητές από άλλη χώρα (18%). «Πολύ σπάνια» και «Σπάνια» οι μαθητές από Ελλάδα απάντησαν σε ποσοστό (23%) και (32%) αντίστοιχά, ενώ οι μαθητές από άλλη χώρα (9%) και (18%) αντίστοιχα. Οι μαθητές από Ελλάδα σε ποσοστό (27%) απάντησαν σε «Συχνά» και σε ποσοστό (3%) «Πολύ συχνά», ενώ οι μαθητές από άλλη χώρα καταγωγής απάντησαν σε ποσοστό (36%) και (9%) αντίστοιχα. Σε «Καθημερινή» βάση απάντησε το (7%) των Ελλήνων μαθητών και το (9%) των μαθητών από άλλη χώρα καταγωγής.

Ερώτηση 21. «Αν έχεις δεχτεί ρατσισμό λόγω διαφορετικότητας σε ποιόν απευθύνθηκες;»

Στην ερώτηση Αν «έχεις δεχτεί ρατσισμό σε ποιόν απευθύνθηκες» Οι μαθητές σε ποσοστό 61% απάντησαν ότι «Δεν έχουν δεχτεί ρατσισμό λόγω διαφορετικότητας» ενώ από τους μαθητές που δέχτηκαν ρατσισμό το (11%) απευθύνθηκε στους «Γονείς» του, ένα (6%) απευθύνθηκε στον «Διευθυντή του σχολείου» και σε ίδιο ποσοστό στους «Εκπαιδευτικούς του σχολείου», σε ποσοστό (8%) στους «Φίλους» τους και το (1%) απευθύνθηκε σε κάποιον «Άλλον».

Υπάρχει και ένα ποσοστό (8%) που δεν απευθύνθηκε σε «Κανέναν».

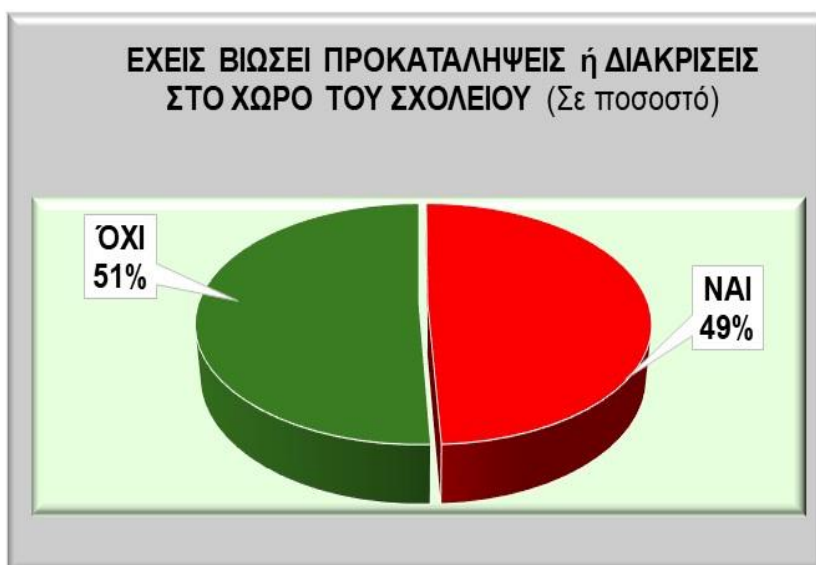

Παρατηρούμε

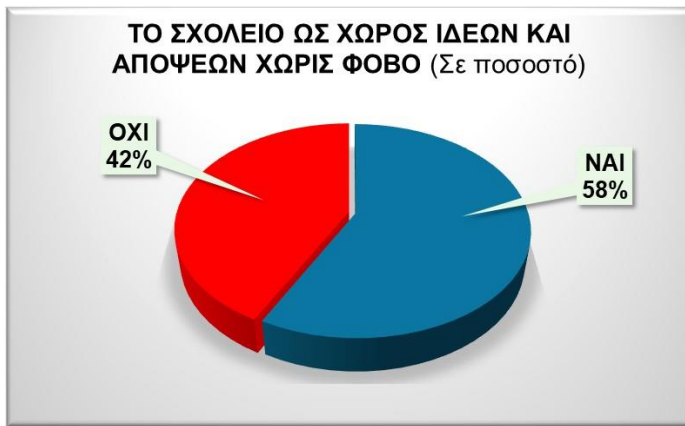
ότι στον «Διευθυντή» και στους «Εκπαιδευτικούς» απευθύνθηκε το (12%) των μαθητών.

Παρατηρούμε από το σχετικό διάγραμμα ότι κανένας μαθητής (0%) δεν απευθύνθηκε στους «Συμμαθητές» του.

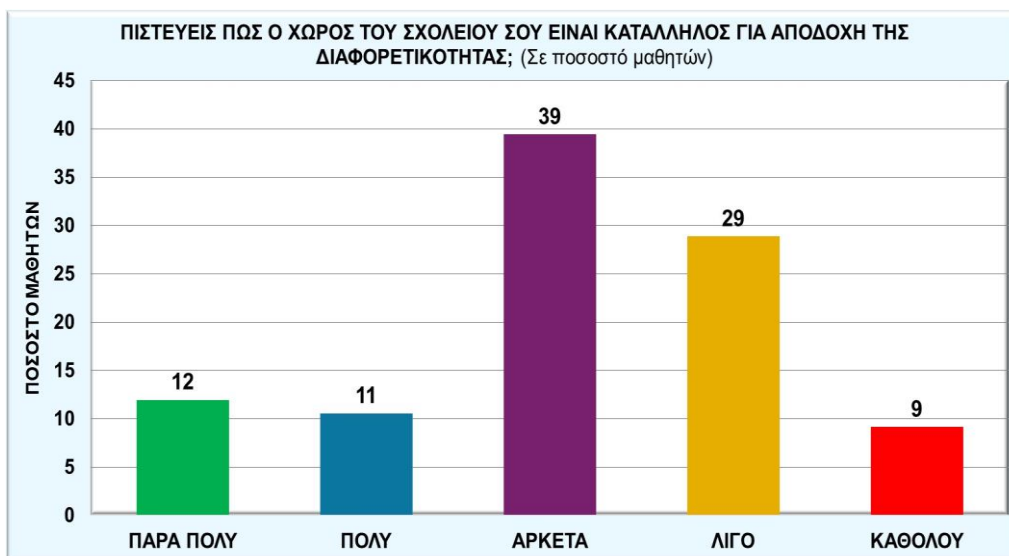
Μπορούμε εδώ να κάνουμε μια σύγκριση των απαντήσεων που έδωσαν οι μαθητές σε παρόμοιες ερωτήσεις. Στην ερώτηση 8 «Έχεις βιώσει ποτέ προκατάληψη, διακρίσεις ή αποκλειστική συμπεριφορά εντός του σχολείου» οι μαθητές απάντησαν «Ναι» σε ποσοστό (49%), ενώ στην ερώτηση «αν το σχολείο

είναι χώρος απόψεων και ιδεών χωρίς φόβο αρνητικών συνεπειών» απάντησαν «Ναι» σε ποσοστό (58%).

Επίσης στην ερώτηση «πιστεύει ότι το σχολείο σου είναι κατάλληλος χώρος για την αποδοχή της διαφορετικότητάς;» οι μαθητές απάντησαν «Πάρα πολύ» (12%), «πολύ» (11%) και «αρκετά» (39%), όπου προσθέτοντας αυτά τα ποσοστά έχουμε (62%).

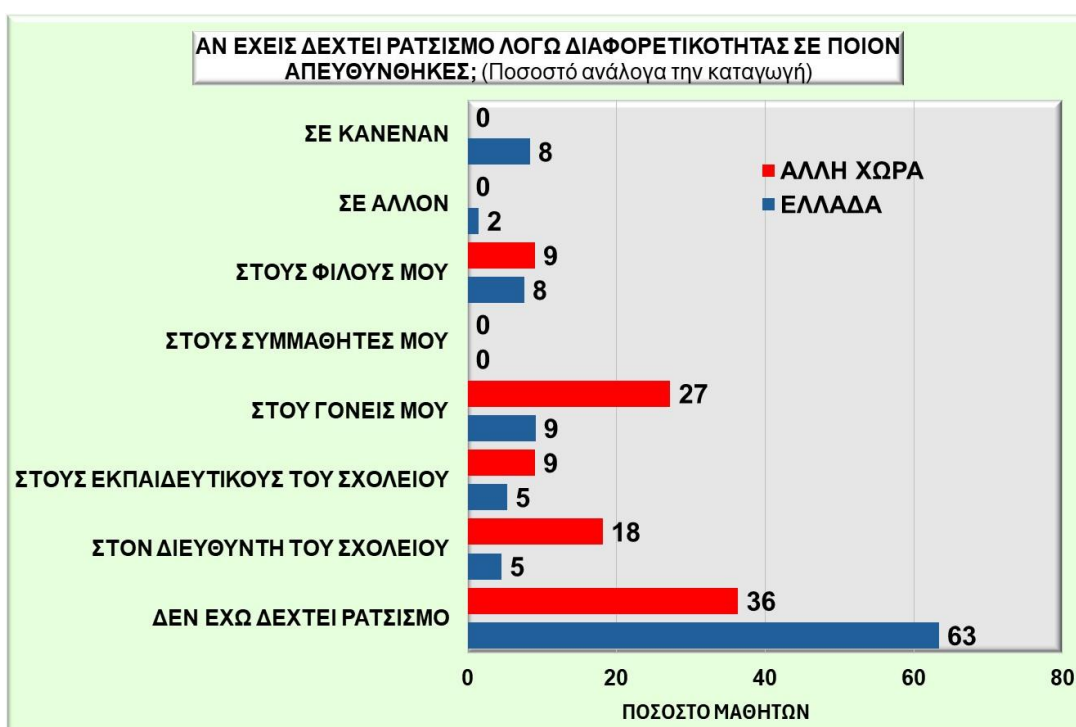
Οι απαντήσεις που έδωσαν οι μαθητές στην ίδια ερώτηση, δεν διαφέρουν σημαντικά σε σχέση με το φύλο τους (αγόρια, κορίτσια). Να σημειώσουμε εδώ ότι στον «Διευθυντή» και στους

«εκπαιδευτικούς του σχολείου» απευθύνθηκε το (11%) των αγοριών και το (11%) των κοριτσιών.

Σε σχέση με την καταγωγή των μαθητών βλέπουμε ότι το (63%) των Ελλήνων και το (36%) των μαθητών από άλλη χώρα «**Δεν έχει δεχτεί ρατσισμό λόγω διαφορετικότητας**». Επίσης βλέπουμε μια διαφορά στα ποσοστά σε σχέση με την καταγωγή των μαθητών όπου σε ποσοστό (18%) μαθητές από άλλη χώρα απευθύνθηκαν στον «**Διευθυντή του σχολείου**» ενώ οι Έλληνες μαθητές σε ποσοστό (5%). Επίσης οι μαθητές από άλλη χώρα σε ποσοστό (27%) απευθύνθηκαν στους «**Γονείς**» τους σε σχέση με το (9%) των Ελλήνων μαθητών. Μηδενικό είναι το ποσοστό των μαθητών από άλλη χώρα που δεν απευθύνθηκαν σε «**Κανέναν**» σε αντίθεση με το (8%) των Ελλήνων μαθητών. Παρατηρούμε εδώ ότι οι μαθητές από άλλη χώρα «**Απευθύνθηκαν στους γονείς τους και στον Διευθυντή του σχολείου**» σε μεγαλύτερο ποσοστό σε σχέση με του Έλληνες μαθητές.

Να σημειώσουμε εδώ ότι από τους μαθητές που δέχτηκαν ρατσισμό λόγω διαφορετικότητας στον «**Διευθυντή**» και στους «**εκπαιδευτικούς του σχολείου**» απευθύνθηκε το (10%) των Ελλήνων μαθητών και το (27%) των μαθητών από άλλη χώρα. Σημαντική ποσοστιαία διαφορά.

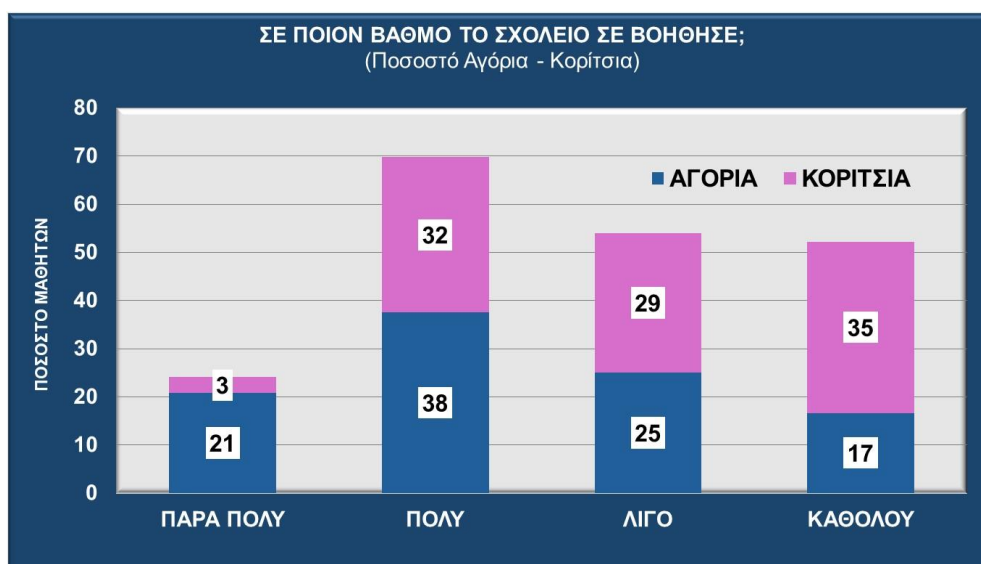

Ερώτηση 22. «Σε ποιον βαθμό το σχολείο σε βοήθησε;»

Στην ερώτηση «σε ποιο βαθμό το σχολείο σε βοήθησε αν έχεις δεχτεί ρατσισμό λόγω διαφορετικότητας», βλέπουμε ότι σε ποσοστό (11%) και (35%) οι μαθητές απάντησαν ότι τους βοήθησε «**Πάρα πολύ**» και «**Πολύ**» αντίστοιχα, ενώ σε ίδιο ποσοστό (27%) απάντησαν «**Λίγο**» και «**Καθόλου**». Αθροίζοντας τα ποσοστά «**πάρα πολύ**» και **πολύ**» έχουμε (46%), ενώ «**λίγο**» και «**καθόλου**» (54%). Βλέπουμε ότι υπάρχουν αρικεά περιθώρια βελτίωσης.

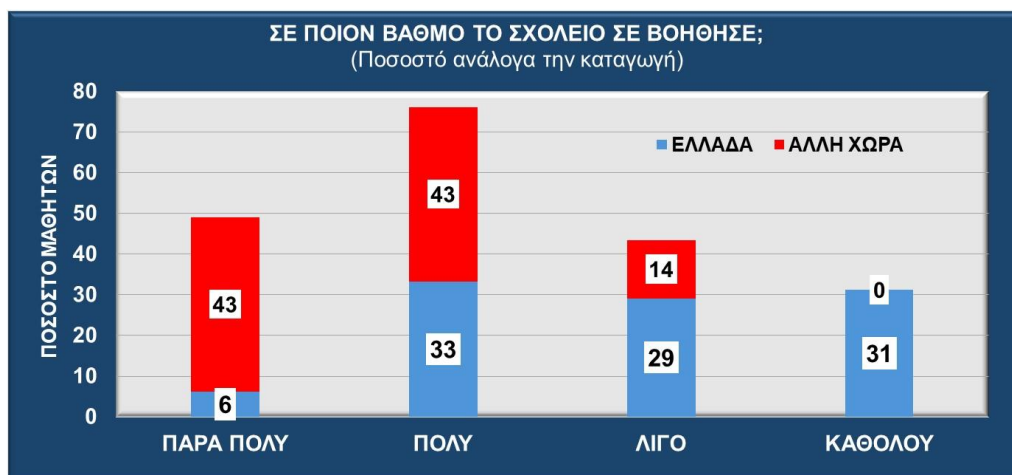

Σε σχέση με το φύλο των μαθητών βλέπουμε και από το σχετικό διάγραμμα ότι τα αγόρια βοηθήθηκαν από το σχολείο «**Πάρα πολύ**» και «**Πολύ**» σε ποσοστό (59%), ενώ τα κορίτσια (35%). Τα αγόρια βοηθήθηκαν «**Λίγο**» έως «**Καθόλου**» σε ποσοστό (42%) και τα κορίτσια (64%).

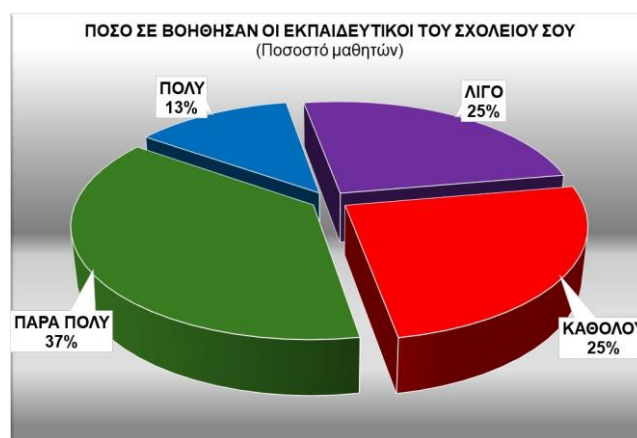
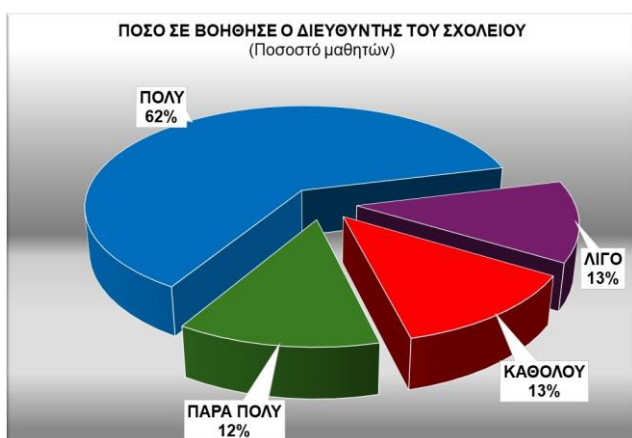
Αντίστοιχα στην ίδια ερώτηση οι μαθητές από Ελλάδα βοηθήθηκαν «**πάρα πολύ**» και «**πολύ**» σε ποσοστό (39%), ενώ οι μαθητές από άλλη χώρα σε ποσοστό (86%). Οι μαθητές από Ελλάδα βοηθήθηκαν «**Λίγο**» έως «**Καθόλου**» σε ποσοστό (60%), ενώ οι

μαθητές από άλλη χώρα (14%). Δεν υπάρχει μαθητής (0%) από άλλη χώρα που να μην βοηθήθηκε «Καθόλου.» Και στην ερώτηση αυτή οι μαθητές από άλλη χώρα καταγωγής έχουν θετικότερη στάση για το σχολείο μας σε σχέση με τους Έλληνες μαθητές.

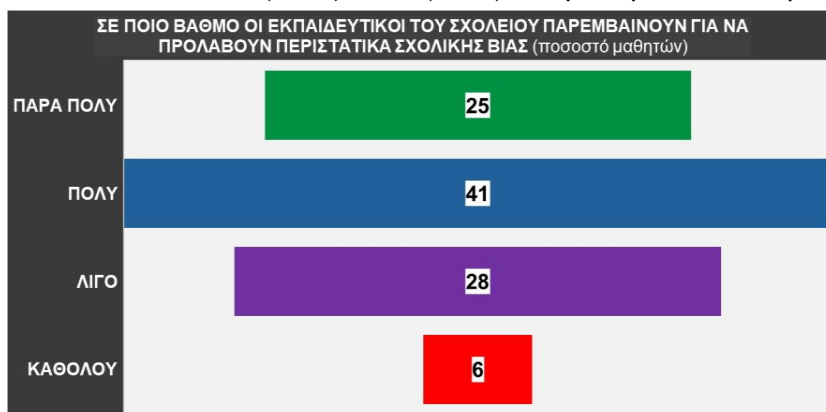
Μαθητές που δέχτηκαν ρατσισμό λόγω διαφορετικότητας και απευθύνθηκαν στον Διευθυντή του σχολείου βοηθήθηκαν «Πάρα πολύ» και «Πολύ» σε ποσοστό (74%), ενώ «Λίγο» έως «Καθόλου» σε ποσοστό (26%).

Από τους μαθητές που δέχτηκαν ρατσισμό και απευθύνθηκαν στους εκπαιδευτικούς του σχολείου βοηθήθηκαν «Πάρα πολύ» και «Πολύ» σε ποσοστό (50%), ενώ σε ίδιο ποσοστό (50%) βοηθήθηκαν «Λίγο» έως «Καθόλου»

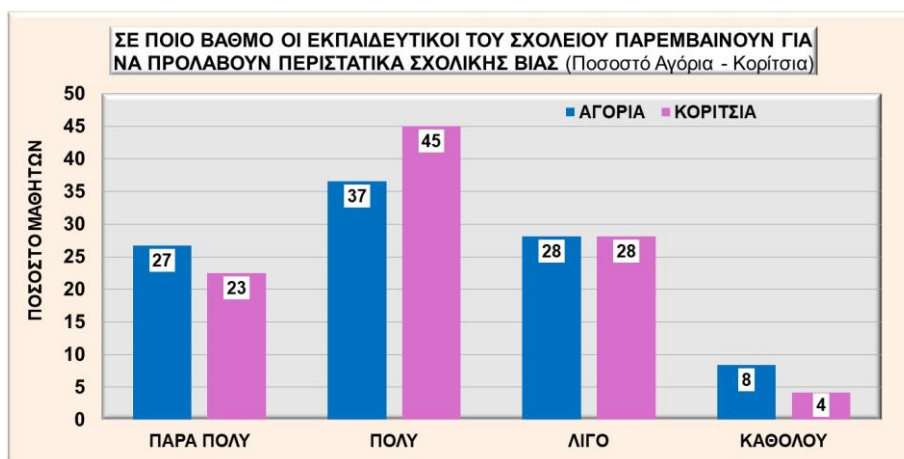

Ερώτηση 23. «Σε ποιον βαθμό οι εκπαιδευτικοί του σχολείου σου παρεμβαίνουν για να προλάβουν περιστατικά σχολικής βίας;»

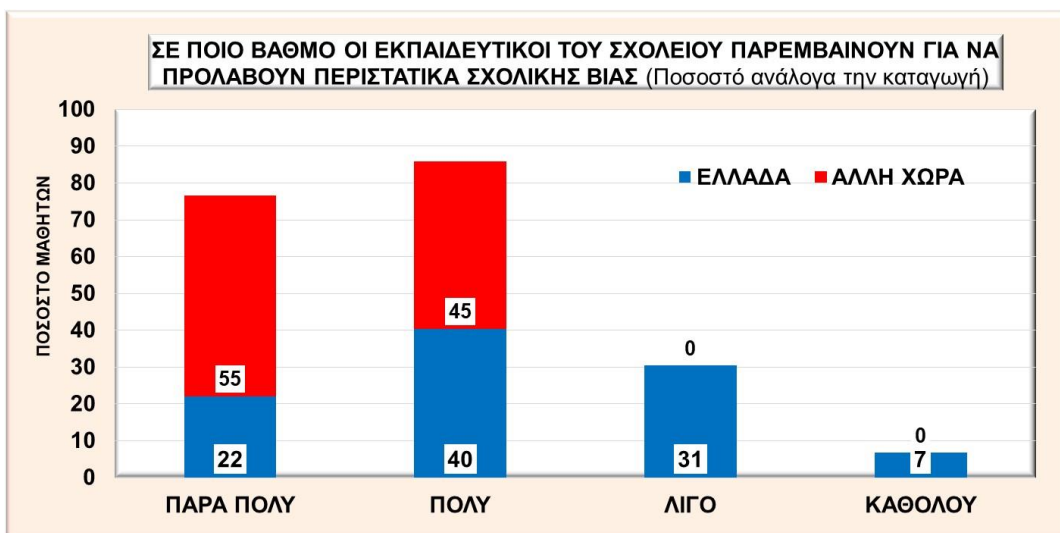
Στην ερώτηση για το «αν οι εκπαιδευτικοί παρεμβαίνουν για να προλάβουν περιστατικά βίας στο σχολείο» σε ποσοστό (25%) και (41%) οι μαθητές απάντησαν «Πάρα πολύ» και «Πολύ», και σε ποσοστό (28%) απάντησαν «Λίγο». Αθροιστικά «Πάρα πολύ» και «Πολύ» το ποσοστό είναι (66%). Δεν παρεμβαίνουν «Καθόλου» απάντησε το (6%) των μαθητών.

Σε σχέση με το φύλο των μαθητών δεν υπάρχουν σημαντικές διαφορές στα ποσοστά. Τα αγόρια απάντησαν αθροιστικά «Πάρα πολύ» και «Πολύ» σε ποσοστό (64) και τα κορίτσια (68%). Τα αγόρια σε ποσοστό (8%) και τα κορίτσια (4) απάντησαν ότι οι εκπαιδευτικοί δεν παραμένουν «Καθόλου» για να προλάβουν περιστατικά βίας.

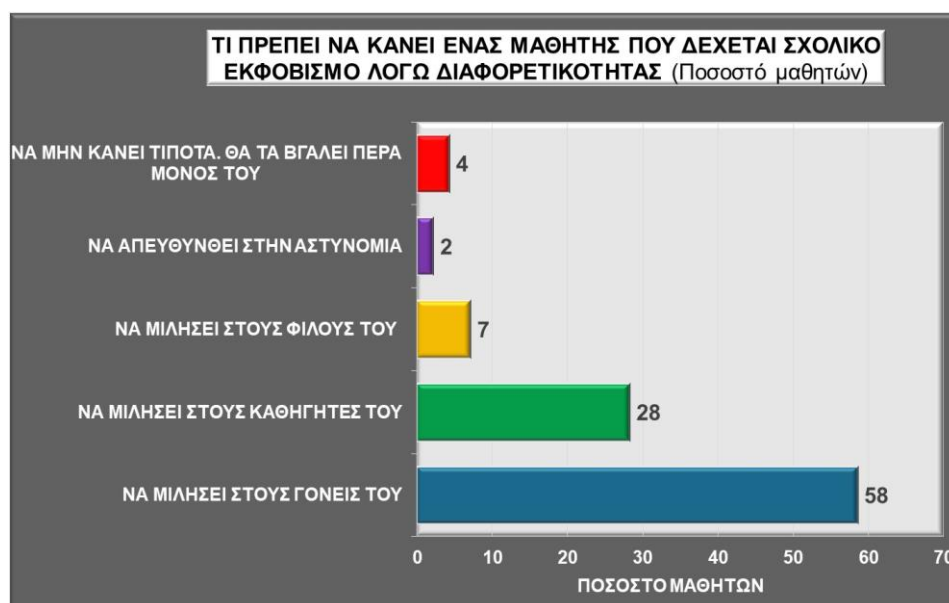

Σημαντική διαφορά στις απαντήσεις υπάρχει μεταξύ Ελλήνων και μαθητών από άλλες χώρες, όπου το ποσοστό «Πάρα πολύ» και «Πολύ» στους Έλληνες μαθητές είναι (62%), ενώ στους μαθητές από άλλες χώρες είναι (100%). Επίσης οι Έλληνες μαθητές σε ποσοστό (7%) απάντησαν «Καθόλου». Βλέπουμε για άλλη μια φορά ότι οι μαθητές από άλλες χώρες μας δείχνουν περισσότερη εμπιστοσύνη σε σχέση με τους Έλληνες μαθητές.

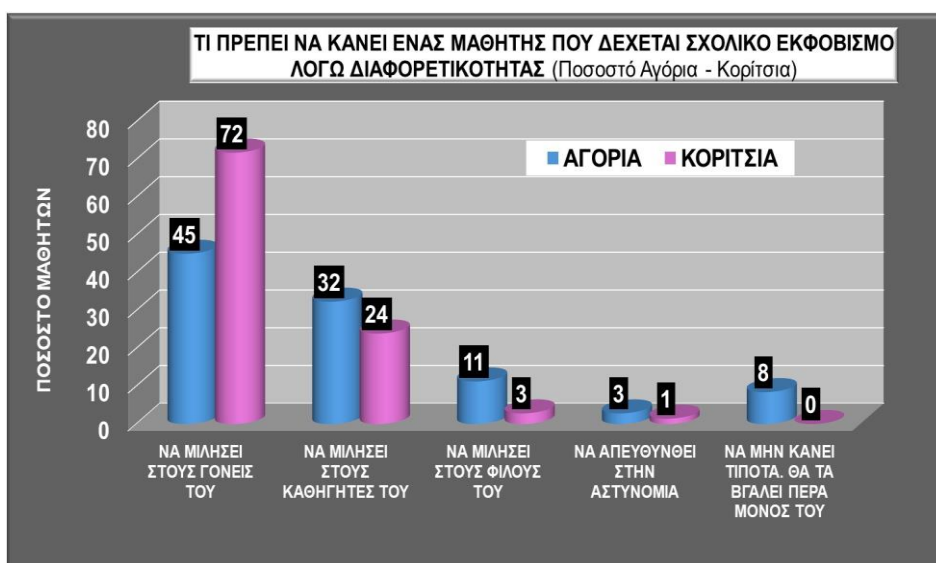
Ερώτηση 24. «Τί πρέπει να κάνει ένας μαθητής που δέχεται ρατσισμό λόγω διαφορετικότητας;»

Οι μαθητές που συμμετείχαν στην έρευνα όταν ρωτήθηκαν «τί πρέπει να κάνεις ένας μαθητής όταν δέχεται ρατσισμό λόγω διαφορετικότητας» το (58%) απάντησε «να μιλήσεις στους γονείς του» και το (28%) «να μιλήσεις στους καθηγητές του». «Να μιλήσει στους φίλους του» και «να απευθυνθεί στην αστυνομία» απάντησε το (7%) και το (2%) αντίστοιχα. Ένα μικρό ποσοστό (4%) απάντησε «να μην κάνει τίποτα, θα να βγάλει πέρα μόνος του». Βλέπουμε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό (85%) έχει εμπιστοσύνη στους «καθηγητές» του και στους «γονείς» του. Δεν πιστεύουν οι μαθητές ότι μπορούν να βοηθήσουν οι «Φίλοι» τους.

Στις απαντήσεις που πήραμε ανάλογα το φύλο των μαθητών βλέπουμε ότι τα κορίτσια με μεγαλύτερο ποσοστό (72%) θα επέλεγαν «**Να μιλήσουν στους γονείς τους**» σε σχέση με τα αγόρια (45%), ενώ τα κορίτσια θα επέλεγαν «**Να μιλήσουν στους καθηγητές τους**» σε μικρότερο ποσοστό (24%) σε σχέση με τα αγόρια (32%). Επίσης τα αγόρια θα επέλεγαν «**Να μιλήσουν στους φίλους τους**» σε ποσοστό (11%) σε σχέση με το (3%) των κοριτσιών. Την «**Αστυνομία**» θα επέλεγε το (3%) των αγοριών και το (1%) των κοριτσιών. Τα αγόρια θα επέλεγαν σε ποσοστό (8%) «**Να μην κάνουν τίποτα και να προσπαθήσουν να τα βγάλουν πέρα μόνοι τους**», ενώ το ποσοστό αυτό στα κορίτσια είναι μηδενικό.

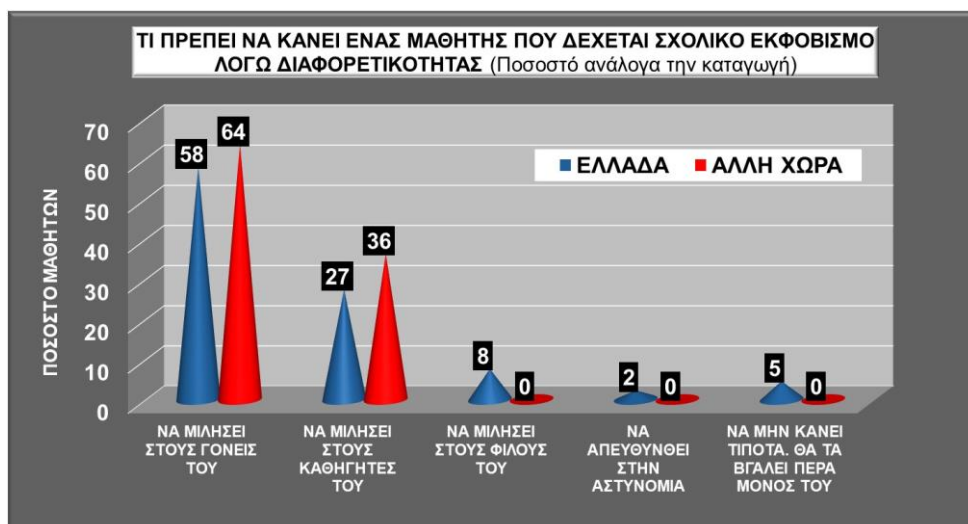
«**Να μιλήσουν στους φίλους τους**» σε ποσοστό (11%) σε σχέση με το (3%) των κοριτσιών. Την «**Αστυνομία**» θα επέλεγε το (3%) των αγοριών και το (1%) των κοριτσιών. Τα αγόρια θα επέλεγαν σε ποσοστό (8%)

«**Να μην κάνουν τίποτα και να προσπαθήσουν να τα βγάλουν πέρα μόνοι τους**», ενώ το ποσοστό αυτό στα κορίτσια είναι μηδενικό.

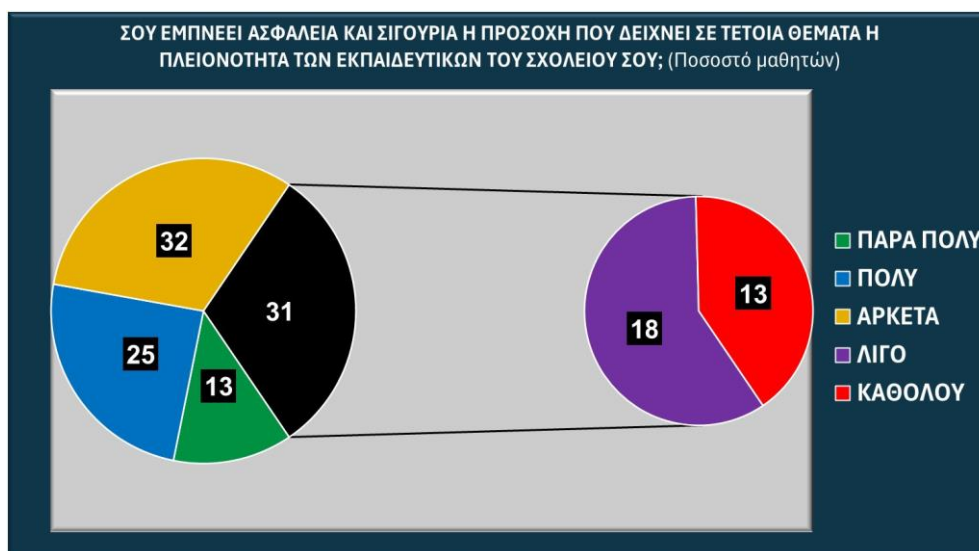
Σε σχέση με την χώρα καταγωγής βλέπουμε ότι οι μαθητές από Ελλάδα απάντησαν σε ποσοστό (58%) και σε ποσοστό (27%) ότι πρέπει «**Να μιλήσουν στους γονείς τους**» και «**Να μιλήσουν στους καθηγητές τους**» αντίστοιχα. Ένα ποσοστό (8%) των Ελλήνων μαθητών προτείνει οι μαθητές που δέχονται ρατσισμό λόγω διαφορετικότητας να απευθυνθούν στους «**Φίλους τους**» και ένα (2%) «**Να απευθυνθούν στην αστυνομία**». Το (5%) των Ελλήνων μαθητών απάντησε «**Να μην κάνουν τίποτα και να τα βγάλουν πέρα μόνοι τους**». Από το διάγραμμα βλέπουμε ότι οι μαθητές από άλλη χώρα καταγωγής σε ποσοστό (64%) προτείνουν στους μαθητές που δέχονται ρατσισμό λόγω διαφορετικότητας «**Να μιλήσουν στους γονείς τους**» και σε ποσοστό (36%) «**Να μιλήσουν στους καθηγητές τους**». Μηδενικά είναι τα ποσοστά των μαθητών από άλλη χώρα στις άλλες περιπτώσεις.

Δηλαδή το (100%) των μαθητών από άλλη χώρα εμπιστεύονται στους γονείς τους και τους καθηγητές τους σχολείου τους.

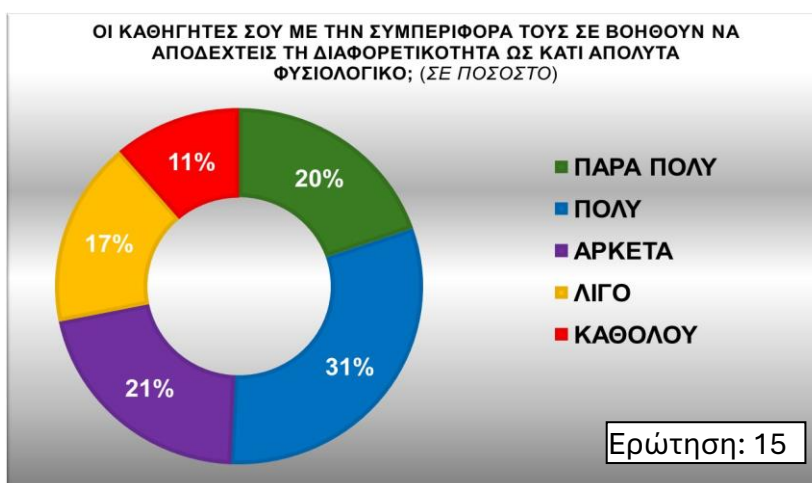

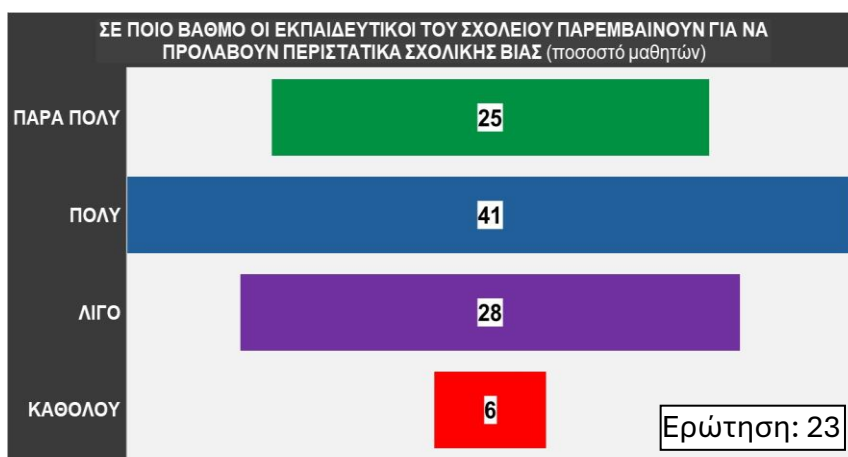
Ερώτηση 25. «Σου εμπνέει ασφάλεια και σιγουριά η προσοχή που δείχνει σε τέτοια θέματα η πλειονότητα των εκπαιδευτικών του σχολείου σου;»

Σε σχέση με την ασφάλεια που νοιώθουν οι μαθητές στο σχολείο σχετικά με το θέμα που μελετάμε βλέπουμε ότι οι μαθητές σε ποσοστό (13%) απάντησαν «**Πάρα πολύ**», (25%) «**Πολύ**», και (32%) απάντησαν «**Αρκετά**». Αθροιστικά το ποσοστό των θετικών απαντήσεων είναι (70%). Υπάρχει και ένα ποσοστό (31%) που απάντησε από «**Λίγο**»(18%) έως «**Καθόλου**» (13%). Να σημειώσουμε ότι το ποσοστό (31%) είναι σημαντικό. Οι καθηγητές του σχολείου θα πρέπει να εμπέσουν ασφάλεια και σιγουριά στους μαθητές του σχολείου.

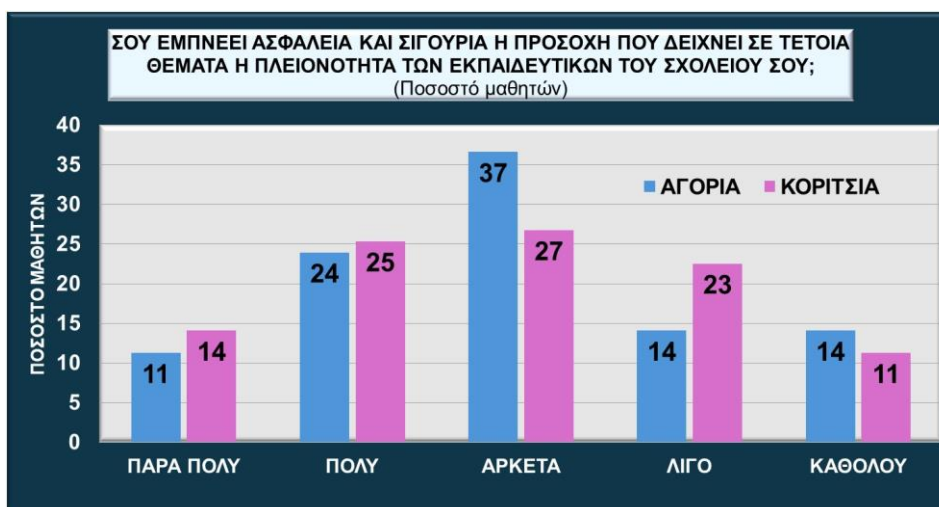

Κάνοντας μια συσχέτιση των απαντήσεων που έδωσαν οι μαθητές σε προηγούμενες ερωτήσεις βλέπουμε ότι τα ποσοστά των απαντήσεων συγκλίνουν μεταξύ τους. Ειδικότερα στην ερώτηση 15 «οι καθηγητές με την συμπεριφορά τους σε βοηθούν να αποδεχτείς τη διαφορετικότητα ως κάτι φυσιολογικό» οι θετικές απαντήσεις είναι σε ποσοστό (72%) και στην ερώτηση 23 «σε ποιον βαθμό οι εκπαιδευτικοί του σχολείου παρεμβαίνουν για να προλάβουν περιστατικά βίας» το ποσοστό των θετικών απαντήσεων είναι (66%).

Σε σχέση με το φύλο των μαθητών από τις απαντήσεις που πήραμε βλέπουμε ότι, αθροιστικά τα ποσοστά «Πάρα πολύ», «Πολύ» και «Αρκετά» συγκεντρώνουν το ποσοστό του (72%) των αγοριών και του (66%) των κοριτσιών, ενώ «λίγο» και «καθόλου» απάντησε το (28%) των αγοριών και το (34%) των κοριτσιών. Βλέπουμε ότι περισσότερο τα αγόρια σε σχέση με τα κορίτσια αισθάνονται ασφάλεια και σιγουριά στο σχολείο, ανάλογα του ενδιαφέροντος που δείχνουν οι εκπαιδευτικοί του σχολείου τους.

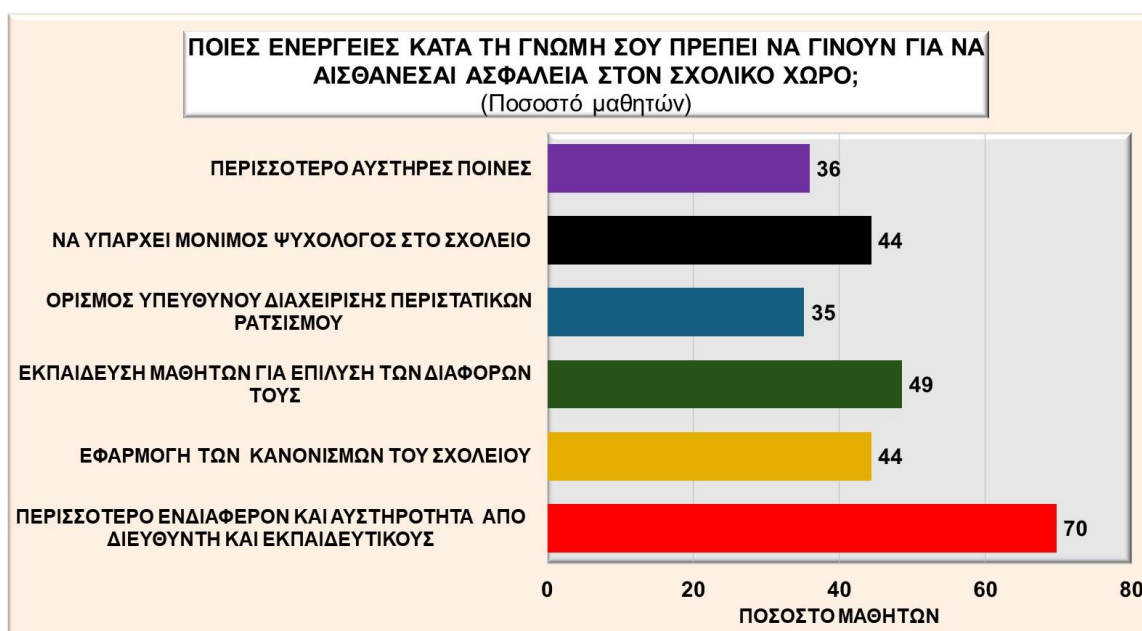

Σε σχέση με την χώρα καταγωγής των μαθητών παρατηρούμε ότι και σε αυτή την ερώτηση οι μαθητές από άλλη χώρα καταγωγής αισθάνονται ασφάλεια και σιγουριά με το ενδιαφέρον που δείχνουν οι εκπαιδευτικοί σε θέματα ρατσισμού, σε σχέση με του Έλληνες μαθητές, αφού το ποσοστό «Λίγο» και «Καθόλου» είναι μηδενικό στους μαθητές από άλλη χώρα καταγωγής και (34%) στους Έλληνες μαθητές. Σημαντική διαφορά!. «Πάρα πολύ» και «Πολύ» απάντησε το (35%) των Ελλήνων μαθητών και το (63%) των μαθητών από άλλη χώρα καταγωγής. Αθροιστικά «Πάρα πολύ», «Πολύ» και «Αρκετά» απάντησε το (66%) των Ελλήνων μαθητών και το (100%) των μαθητών από άλλη χώρα καταγωγής!

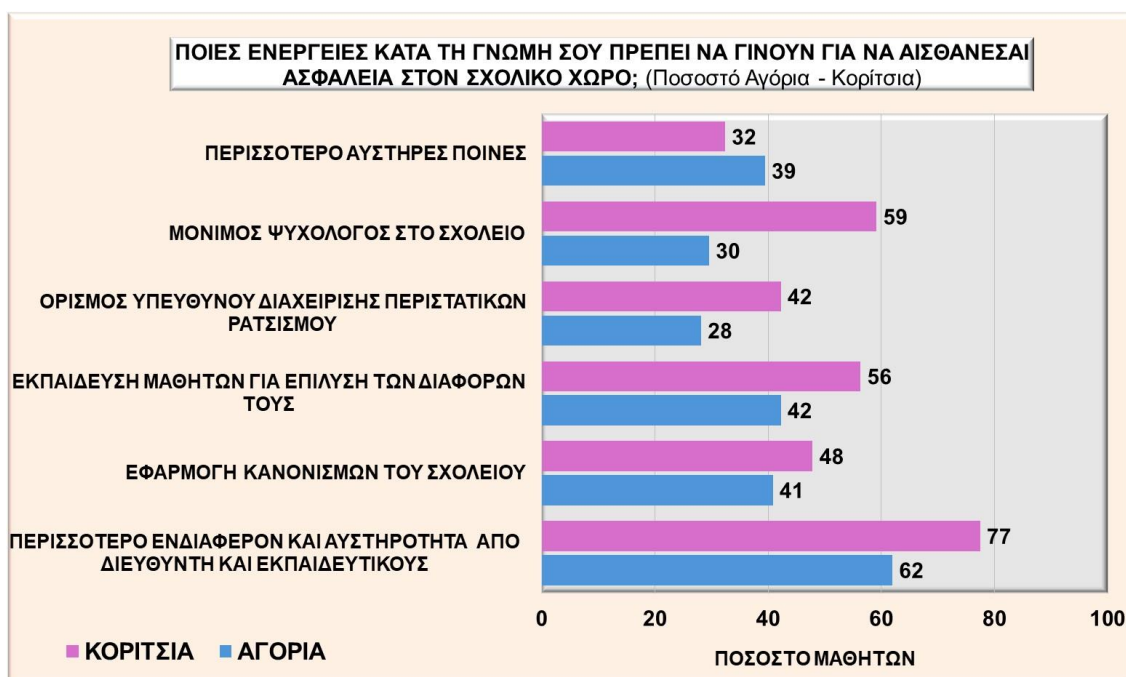
Ερώτηση 26. «Ποιες ενέργειες κατά τη γνώμη σου θα πρέπει να γίνουν για να αισθάνεσαι ασφάλεια στο σχολικό χώρο;»

Στην ερώτηση «ποιες ενέργειες πρέπει να γίνουν για να αισθάνεσαι ασφάλεια στον σχολικό χώρο» όπως βλέπουμε και από το σχετικό διάγραμμα οι μαθητές σε ποσοστό (70%) απάντησαν ότι «**Θέλουν περισσότερο ενδιαφέρον και αυστηρότητα από τον Διευθυντή και τους εκπαιδευτικούς του σχολείου**», το (36%) των μαθητών απάντησέ ότι θέλει «**Περισσότερο αυστηρές ποινές**» σε άτομα που ασκούν βία λόγω ρατσισμού

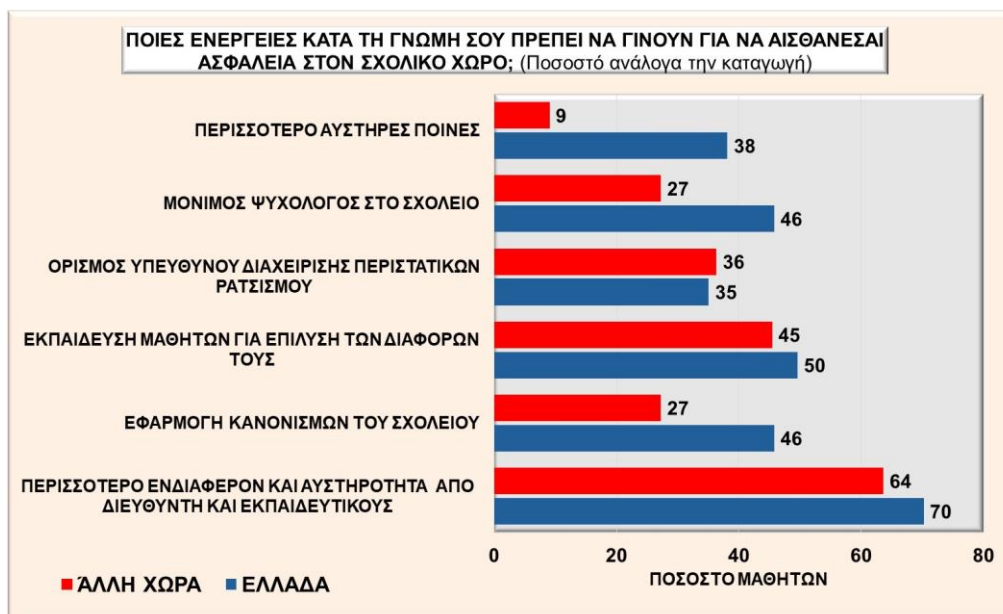
σε θέματα διαφορετικότητας, το (44%) απάντησε ότι «**Πρέπει να εφαρμόζονται οι κανονισμοί του σχολείου**», το (49%) των μαθητών θέλει να «**Εκπαιδευτούν οι μαθητές να επιλύουν με ειρηνικά μέσα τις διαφορές τους**», το (44%) των μαθητών θεωρεί ότι πρέπει «**Να υπάρχει μόνιμος ψυχολόγος στο σχολείο**» και το (35%) θεωρεί ότι πρέπει «**Να οριστεί ένας υπεύθυνος εκπαιδευτικός διαχείρισης περιστατικών ρατσισμού**». Παρατηρούμε ότι ένα μεγάλο ποσοστό (70%) και ένα (36%) των μαθητών θέλει «**Περισσότερο ενδιαφέρον από τη Διεύθυνση του σχολείου**» και «**Αυστηρές ποινές**» αντίστοιχα.

Σε σχέση με το φύλο των μαθητών όπως βλέπουμε και από το σχετικό διάγραμμα τα κορίτσια σε ποσοστό (77%) και τα αγόρια σε ποσοστό (62%) επιθυμούν «**Περισσότερο ενδιαφέρον και αυστηρότητα από τη διεύθυνση του σχολείου**». Υπάρχει μια διαφορά σε ποσοστό σε σχέση με το φύλο των μαθητών όπου τα αγόρια σε ποσοστό (30%) και τα κορίτσια σε ποσοστό (59%) επιθυμούν «**Μόνιμο ψυχολόγο στο σχολείο**». Διαφορά υπάρχει επίσης και στο ποσοστό όπου το (42%) των αγοριών και το (56%) των κοριτσιών επιθυμούν «**Εκπαίδευση των μαθητών για επίλυση των διαφορών τους**»

Όσον αφορά τις απαντήσεις που πήραμε σε σχέση με την καταγωγή των μαθητών, όπως βλέπουμε και από το σχετικό διάγραμμα, υπάρχει σημαντική διαφορά στις προτάσεις των μαθητών. Ειδικότερα, παρατηρούμε ότι οι Έλληνες μαθητές και οι μαθητές από άλλη χώρα καταγωγή σε ποσοστό (38%) και (9%) αντίστοιχα επιθυμούν «**Περισσότερο αυστηρές ποινές**», ενώ «**Εφαρμογή των κανονισμών του σχολείου**» προτείνει το (46%) των Ελλήνων μαθητών σε σχέση με το (27%) των μαθητών από άλλη χώρα καταγωγής. Διαφορά υπάρχει επίσης και στο ποσοστό των μαθητών σε σχέση «**Με**

την παρουσία μόνιμου ψυχολόγου στο σχολείο», όπου το προτείνει το (46%) των Ελλήνων μαθητών σε σχέση με το (27%) των μαθητών από άλλη χώρα καταγωγής.

Στην ερώτηση 27 ζητήσαμε από τους μαθητές να μας αναπτύξουν τις δικές τους προτάσεις για το φαινόμενο του ρατσισμού στο σχολείο λόγω διαφορετικότητας.

Αναλύοντας τις απόψεις των μαθητών στην παραπάνω ερώτηση ανοιχτού τύπου παραθέτω κατά σειρά σημαντικότητας και αυτολεξεί τις απαντήσεις των μαθητών:

- Η συντριπτική πλειοψηφία των μαθητών απαιτεί «περισσότερο ενδιαφέρον από τους καθηγητές του σχολείου.

- *Περισσότερο αυστηρές ποινές*

- *Τα παιδιά να μιλάνε στους ενήλικες, είτε αυτοί είναι οι γονείς τους τους είτε οι εκπαιδευτικοί τους σχολείου τους.*

- *Αυστηρή εφαρμογή των κανονισμών του σχολείου.*

- *Αποβολή σε αυτούς που δεν σέβονται τους άλλους.*

- *Οι γονείς θα πρέπει να εκπαιδεύουν σε θέματα αντιμετώπισης τέτοιων φαινομένων.*

- *Να υπάρχει στο ωρολόγιο πρόγραμμα μάθημα από ψυχολόγο, για την εκπαίδευση των μαθητών σε θέματα σεβασμού της διαφορετικότητας.*

-*Συνεχή συνεργασία σχολείου και οικογένειας.*

Σε μικρότερο ποσοστό οι μαθητές ανέφεραν ότι θέλουν:

-*Αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος στους μαθητές που δεν σέβονται τη διαφορετικότητα.*

- *Περισσότερη προσοχή από τους εκπαιδευτικούς στα διαλείμματα.*

- *Συνάντηση – συζήτηση μεταξύ θύτη και θύματος.*

Επίσης ένα ποσοστό μαθητών ανέφερε ότι

- *Να τοποθετηθούν κάμερες στον σχολικό χώρο.*

- *Να μάθουν οι μαθητές από τι σπίτι τους να εκπαιδεύονται σε θέματα αποδοχής της διαφορετικότητας.*

- *Έλεγχος της οικογένειας από ειδικούς και αν χρειαστεί, απομάκρυνση του παιδιού από την οικογένεια.*

- *Να ενημερώνεται η αστυνομία.*

- Περιστατικά ρατσισμού και βίας λόγω διαφορετικότητας γίνονται συνήθως έξω από τον σχολικό χώρο, από μαθητές του σχολείου.
- Το φαινόμενο δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί.
- Αδιαφορία σε αυτούς που δεν μας σέβονται

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Κλείνοντας την παρούσα έρευνα, γίνεται φανερό ότι η διαφορετικότητα είναι η ίδια η φύση της ανθρώπινης ύπαρξης και το σχολείο είναι ο καθρέφτης της. Κάθε μαθητής κουβαλά μια μοναδική ταυτότητα, η οποία αξίζει να αναγνωρίζεται και να γίνεται σεβαστή μέσα στην τάξη. Το σχολείο πρέπει να αντικαταστήσει τον φόβο για το «διαφορετικό» με την περιέργεια και την ενσυναίσθηση, για να εκπληρώσει τον πραγματικό, ανθρωπιστικό του προορισμό.

Η θεωρητική αποδοχή της διαφορετικότητας δεν αρκεί αν δεν συνοδεύεται από πράξεις και δομικές αλλαγές. Έτσι ο ρόλος του εκπαιδευτικού είναι καταλυτικός, καθώς καλείται να γίνει ο συνδετικός κρίκος που μετατρέπει την πολυμορφία της τάξης σε συλλογική δημιουργία. Οι εκπαιδευτικοί να χρησιμοποιούν τη διαφορετικότητα στην τάξη τους και να μιλούν γι' αυτήν, αφού το να κρύβουμε τη διαφορετικότητα πολλές φορές δίνει το μήνυμα ότι έχουμε ενοχές φοβίες, άγχη και να ενημερώνουν τους γονείς των μαθητών τους για την ιδιαιτερότητα την οποία μπορεί να παρουσιάζει ο κάθε μαθητής. Παράλληλα, η πολιτεία οφείλει να στηρίζει έμπρακτα αυτή την προσπάθεια, προσφέροντας σύγχρονο εκπαιδευτικό υλικό, κατάλληλες υποδομές και συνεχή επιμόρφωση. Μόνο μέσα από μια συντονισμένη προσπάθεια μπορεί το σχολείο να εγγυηθεί το δικαίωμα όλων των παιδιών στην ισότιμη μάθηση. Το στοίχημα είναι ένα σχολείο που δεν ισοπεδώνει τις διαφορές, αλλά τις αναδεικνύει ως το πιο πολύτιμο εργαλείο για την πρόοδο της κοινωνίας

Η παιδεία που βασίζεται στην αποδοχή δεν δημιουργεί απλώς καλύτερους μαθητές, αλλά κυρίως, καλύτερους ανθρώπους

«Μορφές ανθρώπων σε διάφορα χρώματα» . Έργο της εικαστικού Χριστίνας Λάππα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Στα Πλαίσια της έρευνας ζητήθηκε από τους μαθητές να σχεδιάσουν μια αφίσα με θέμα «**ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΦΠΡΕΤΙΚΟΤΗΤΑΣ**» όπου μέσα από την δική τους ματιά και την καλλιτεχνική απεικόνιση να περνάει το σχετικό μήνυμα. Με αυτόν τον τρόπο ευαισθητοποιήθηκαν σχετικά με την έρευνα που διεξήχθη στο σχολείο μας.

Ακολουθούν φωτογραφίες των αφισών των μαθητών.

